

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 57

27 lutego 2014

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 182/2014 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniające załącznik III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 183/2014 z dnia 20 grudnia 2013 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia sposobu obliczania korekt z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego ⁽¹⁾ 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 184/2014 z dnia 25 lutego 2014 r. ustanawiające, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, warunki mające zastosowanie do systemu elektronicznej wymiany danych między państwami członkowskimi a Komisją oraz przyjmujące, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna”, klasyfikację kategorii interwencji dla wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” 7

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 185/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie sprostowania bułgarskiej wersji językowej rozporządzenia (UE) nr 142/2011 w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy ⁽¹⁾	21
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 186/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 823/2012 w odniesieniu do dat wygaśnięcia zatwierdzenia substancji czynnych etoksylsulfuron, oksadiargil i warfaryna ⁽¹⁾	22
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 187/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzenia substancji czynnej metiokarb ⁽¹⁾	24
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 188/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	27

DECYZJE

2014/106/UE:

★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie procedur akredytacji dla producentów zabezpieczonych elementów banknotów euro i elementów banknotów euro oraz zmieniająca decyzję EBC/2008/3 (EBC/2013/54)	29
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 182/2014

z dnia 17 grudnia 2013 r.

zmieniające załącznik III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 978/2012 określono szczegółowe kryteria kwalifikowalności dotyczące przyznania krajowi składającemu wniosek preferencji taryfowych w ramach szczególnego rozwiązania motywacyjnego dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów (GSP+). Do tego celu dany kraj musi być uznany za podatny na zagrożenia. Powinien on ratyfikować wszystkie konwencje wymienione w załączniku VIII do wymienionego rozporządzenia, a najnowsze dostępne wnioski właściwych organów monitorujących nie powinny stwierdzać poważnego naruszenia skutecznego wykonania którejkolwiek z tych konwencji. W odniesieniu do żadnej z odpowiednich konwencji kraj ten nie powinien złożyć zastrzeżenia, zakazanego przez którąkolwiek z tych konwencji lub które do celów art. 9 rozporządzenia (UE) nr 978/2012 uznawane jest za niezgodne z przedmiotem i celem konwencji. Powinien on bez zastrzeżeń zaakceptować wymogi w zakresie sprawozdawczości nałożone każdą konwencją i podjąć wiążące zobowiązania określone w art. 9 ust. 1 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) nr 978/2012.
- (2) Kraj korzystający z systemu GSP, który chce korzystać z GSP+, musi przedłożyć wniosek zawierający wyczerpujące informacje dotyczące ratyfikacji odpowiednich konwencji, jego zastrzeżeń i sprzeciwów złożonych przez inne strony konwencji w odniesieniu do tych zastrzeżeń oraz jego wiążących zobowiązań.

- (3) Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE, aby ustanowić i zmienić załącznik III w celu przyznania GSP+ krajowi składającemu wniosek poprzez dodanie go do wykazu krajów korzystających z systemu GSP+.
- (4) Komisja otrzymała wniosek od Republiki Salwadoru, Republiki Gwatemali i Republiki Panamy.
- (5) Komisja zbadała wnioski złożone zgodnie z przepisami art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 978/2012 i ustaliła, że wymienione kraje spełniają kryteria kwalifikowalności. W związku z powyższym GSP+ powinno zostać przyznane tym krajom od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a załącznik III do rozporządzenia (UE) nr 978/2012 powinien zostać odpowiednio zmieniony.
- (6) Komisja będzie monitorować status ratyfikacji odpowiednich konwencji i ich skuteczne wykonanie przez kraje korzystające, a także będzie dokonywać przeglądu współpracy tych krajów z odpowiednimi organami monitorującymi, zgodnie z art. 13,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Następujące kraje i odpowiadające im kody alfabetyczne dodaje się odpowiednio w kolumnach B i A załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 978/2012:

„Salwador	SV
Gwatemala	GT
Panama	PA”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 303 z 31.10.2012, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 183/2014**z dnia 20 grudnia 2013 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia sposobu obliczania korekt z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, w szczególności jego art. 110 ust. 4 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 zdefiniowano korektę z tytułu ryzyka kredytowego jako kwotę celowej i ogólnej rezerwy na straty kredytowe uwzględnionej w sprawozdaniu finansowym instytucji zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości, ale nie ustanowiono szczegółowych przepisów służących określeniu korekt z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego.
- (2) Należy ustanowić przepisy dotyczące określenia kwot, które należy uwzględnić przy obliczaniu korekt z tytułu ryzyka kredytowego odzwierciedlających straty związane wyłącznie z ryzykiem kredytowym. Obliczanie korekt z tytułu ryzyka kredytowego w celu określenia wymogów w zakresie funduszy własnych powinno być ograniczone do kwot, które obniżyły kapitał podstawowy Tier I instytucji.
- (3) Straty związane wyłącznie z ryzykiem kredytowym uznawane w ramach mających zastosowanie standardów rachunkowości w bieżącym roku obrachunkowym należy uznać jako korekty z tytułu ryzyka kredytowego, pod warunkiem że instytucja uznaje ich skutki w kapitale podstawowym Tier I. Jest to istotne w przypadku wystąpienia odnotowanych w trakcie roku obrachunkowego odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości pomimo całkowitych zysków z bieżącego okresu w ciągu roku lub zysków rocznych, które nie są zatwierdzone zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz gdy ich uznanie jako korekty z tytułu ryzyka kredytowego prowadziłoby do wpływu na wartości ekspozycji lub kapitał Tier II wcześniej niż na

kapitał podstawowy Tier I. W przypadku strat z bieżącego okresu zgodnie z art. 36 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 taka korekta nie jest konieczna w zakresie, w jakim straty za bieżący rok obrachunkowy zgodnie z tym artykułem są natychmiast odliczane od kapitału podstawowego Tier I.

- (4) Określone przepisy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dotyczące korekt z tytułu ryzyka kredytowego odnoszą się bezpośrednio do pozycji pozabilansowych. Jeżeli nie wprowadzono odpowiedniego rozróżnienia, odpowiednie przepisy stosuje się zarówno do pozycji bilansowych, jak i pozabilansowych.
- (5) Należy określić przepisy w celu uwzględnienia tych strat związanych wyłącznie z ryzykiem kredytowym, które są uznawane w ramach mających zastosowanie standardów rachunkowości i w wyniku których obniżony został kapitał podstawowy Tier I instytucji. Przepisy te powinny uwzględniać utratę wartości i korekty wartości aktywów finansowych lub rezerw dla pozycji pozabilansowych w zakresie, w jakim odzwierciedlają one straty związane wyłącznie z ryzykiem kredytowym, oraz pod warunkiem że są one uznawane w rachunku zysków i strat w ramach mających zastosowanie standardów rachunkowości. W zakresie, w jakim te straty odnoszą się do instrumentów finansowych wycenionych według wartości godziwej, przedmiotowe przepisy powinny obejmować także kwoty uznane jako utrata wartości w ramach mających zastosowanie standardów rachunkowości lub podobne dokonane korekty, pod warunkiem że odzwierciedlają one straty związane z obniżeniem lub pogorszeniem jakości kredytowej składnika aktywów lub portfela aktywów. Na tym etapie niewłaściwe jest objęcie uregulowaniami innych kwot, które nie stanowią utraty wartości instrumentu finansowego w ramach mających zastosowanie standardów rachunkowości lub które nie odzwierciedlają podobnej koncepcji, nawet jeżeli takie zmiany mogą zawierać element ryzyka kredytowego.
- (6) W celu zapewnienia pełnego zakresu obliczania konieczne jest, aby każda kwota, która jest istotna do celów wymienionych w art. 110 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 575/2013, została przypisana bądź to do obliczania korekt z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego (korekty z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego), bądź to do obliczania korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego (korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego).

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

- (7) W odniesieniu do identyfikacji kwot, które mogą być uwzględnione w obliczaniu korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego, jedyne kryterium przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 stanowi, że korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego nie kwalifikują się do włączenia w kapitał Tier II w ramach metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego zgodnie z art. 62 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W związku z tym rozróżnienia między kwotami, które należy uwzględnić w obliczaniu korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego, oraz kwotami, które należy uwzględnić w obliczaniu korekt z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego, należy dokonać w sposób spójny z kryteriami służącymi do rozpoznania, jakie elementy mogą zostać uwzględnione w kapitale Tier II.
- (8) Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 wdraża uzgodnione na szczeblu międzynarodowym przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego standardy trzecich międzynarodowych ram regulacyjnych dla banków⁽¹⁾ (określane dalej jako pakiet Bazylea III). W związku z tym właściwe przepisy dotyczące korekt z tytułu ryzyka kredytowego powinny być również spójne z pakietem Bazylea III, który stanowi, iż jednym z kryteriów rozróżnienia między korektami z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego a korektami z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego musi być fakt, że ogólne rezerwy lub ogólne rezerwy na straty kredytowe są „swobodnie dostępne na potrzeby pokrycia strat, które następnie się zmaterjalizują”. Według pakietu Bazylea III rezerwy lub rezerwy na straty kredytowe utrzymywane na przyszłe, obecnie nierozpoznane straty są swobodnie dostępne na potrzeby pokrycia strat wynikających z ryzyka kredytowego, które następnie się zmaterjalizują, i w związku z tym kwalifikują się do włączenia ich w kapitał Tier II. Ponadto kwoty uwzględnione w obliczaniu korekt z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego powinny być dostępne przez cały czas i w pełnej wysokości, tak aby pokryć tego rodzaju straty przynajmniej w przypadku likwidacji, jeżeli straty w przypadku likwidacji mogą być pokryte z kapitału, zanim dojdzie do utraty środków przez deponentów.
- (9) Należy zapewnić możliwość stosowania przepisów w tej dziedzinie niezależnie od mających zastosowanie standardów rachunkowości. Aby jednak umożliwić instytucjom dokonywanie rozróżnienia pomiędzy korektami z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego a korektami z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego w jednolity sposób, należy określić kryteria ujmowania strat z tytułu ryzyka kredytowego w ramach mających zastosowanie standardów rachunkowości dla każdego typu korekty z tytułu ryzyka kredytowego. Zważywszy na fakt, że sposób ujmowania strat związanych wyłącznie z ryzykiem kredytowym uznawanych w ramach mających zastosowanie standardów rachunkowości zależy od spełnienia tych kryteriów, przeważająca większość tych kwot zostanie zazwyczaj sklasyfikowana jako korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego z uwagi na restrykcyjny charakter kryteriów dotyczących korekt z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego.
- (10) Międzynarodowe standardy rachunkowości podlegają zmianom, które mogą narzucać konieczność modyfikacji kryteriów rozróżniania między korektami z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego a korektami z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego. W świetle trwających
- dyskusji, zwłaszcza na temat modeli utraty wartości, przedwczesna wydaje się próba przewidzenia tego modelu w kryteriach dotyczących korekty z tytułu ryzyka kredytowego.
- (11) Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 nakłada wymóg określenia korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego w odniesieniu do pojedynczej ekspozycji. Konieczne jest zatem podjęcie decyzji o sposobie ujmowania korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego, które odzwierciedlają straty związane z ryzykiem kredytowym dotyczącym całej grupy ekspozycji. Ponadto niezbędne jest zadecydowanie o tym, w odniesieniu do których ekspozycji w grupie oraz w jakim zakresie należy uznać korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego. Przypisania poszczególnych części tej kwoty wynikających z tego rodzaju korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego do ekspozycji w grupie należy dokonać proporcjonalnie do kwot ekspozycji ważonych ryzykiem. W tym celu wartości ekspozycji należy określać bez uwzględnienia jakichkolwiek korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego.
- (12) Do celów określenia niewykonania zobowiązania na podstawie art. 178 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 należy uwzględnić tylko te korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego, których dokonuje się oddzielnie dla pojedynczej ekspozycji lub pojedynczego dłużnika, natomiast nie należy uwzględniać korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego dokonanych dla całych grup ekspozycji. W korektach z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego dokonywanych dla całych grup ekspozycji nie identyfikuje się dłużników ekspozycji należących do takich grup, w odniesieniu do których uznano, że nastąpiło niewykonanie zobowiązania. W szczególności istnienie korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego dla grupy ekspozycji nie stanowi wystarczającego powodu, by stwierdzić, że nastąpiło niewykonanie zobowiązania ze strony każdego dłużnika lub w przypadku każdej ekspozycji należącej do tej grupy.
- (13) Konieczne jest, aby instytucje mogły wykazać, w jaki sposób stosuje się kryteria rozróżniania między korektami z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego a korektami z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego w kontekście mających zastosowanie standardów rachunkowości. Instytucje powinny zatem dokumentować ten proces.
- (14) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.
- (15) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje społeczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych z nim kosztów i korzyści zgodnie z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽²⁾ oraz zwrócił się o wydanie opinii przez Bankową Grupę Interesariuszy ustanowioną zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010,

⁽¹⁾ http://www.bis.org/publ/bcbs189_dec2010.pdf

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Określanie korekt z tytułu ogólnego i szczególnego ryzyka kredytowego do celów art. 111, 159, 166, 167, 168, 178, 246 i 266 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Do celów niniejszego rozporządzenia kwoty, które należy uwzględnić przy obliczaniu korekt z tytułu ogólnego i szczególnego ryzyka kredytowego przez instytucję, są równe wszystkim kwotom, o które został obniżony kapitał podstawowy Tier I instytucji w celu odzwierciedlenia strat związanych wyłącznie z ryzykiem kredytowym zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości i uznanych jako takie w rachunku zysków i strat niezależnie od tego, czy wynikają one z utraty wartości, korekt wartości czy rezerw na pozycje pozabilansowe.

Wszelkie kwoty określone zgodnie z akapitem pierwszym, które zostały uznane w ciągu roku obrachunkowego, mogą zostać uwzględnione przy obliczaniu korekt z tytułu ogólnego i szczególnego ryzyka kredytowego wyłącznie wtedy, gdy odpowiednie kwoty zostały odliczone od kapitału podstawowego Tier I instytucji zgodnie z art. 36 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub – w przypadku zysków z bieżącego okresu lub zysków rocznych, które nie zostały zatwierdzone zgodnie z art. 26 ust. 2 tego rozporządzenia – poprzez odpowiednie natychmiastowe obniżenie kapitału podstawowego Tier I w celu ustalenia funduszy własnych.

2. Kwoty, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się przy obliczaniu korekt z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego przez instytucję (korekty z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego), jeżeli spełniają one oba następujące kryteria:

- a) są swobodnie dostępne przez cały czas i w pełnej wysokości, tak aby pokryć jeszcze nie zaistniałe straty z tytułu ryzyka kredytowego;
- b) odzwierciedlają straty z tytułu ryzyka kredytowego dla grupy ekspozycji, w odniesieniu do których instytucja nie posiada obecnie żadnych dowodów na wystąpienie zdarzenia straty.

3. Wszystkie pozostałe kwoty, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się przy obliczaniu korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego (korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego).

4. Pod warunkiem spełnienia kryteriów opisanych w ust. 2, przy obliczaniu korekt z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego instytucja uwzględni następujące straty:

- a) straty uznane na pokrycie większych, średnich poniesionych strat w portfelu w ciągu ostatnich lat, mimo że nie istnieją obecnie żadne dowody na wystąpienie zdarzeń strat, które potwierdziłyby wspomniane poziomy strat odnotowane w przeszłości;
- b) straty, w odniesieniu do których instytucja nie dostrzega pogorszenia jakości kredytowej dla grupy ekspozycji, ale

w przypadku których na podstawie doświadczeń z przeszłości istnieje statystyczna możliwość wystąpienia w pewnym stopniu przypadków niedokonania płatności.

5. Przy obliczaniu korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego, o których mowa w ust. 3, instytucja zawsze uwzględni następujące straty:

- a) straty uznane w rachunku zysków i strat dla instrumentów wycenianych według wartości godziwej, które stanowią utratę wartości ryzyka kredytowego w ramach mających zastosowanie standardów rachunkowości;
- b) straty wynikające z obecnych lub przeszłych zdarzeń mających wpływ na znaczną indywidualną ekspozycję lub ekspozycje, które nie są indywidualnie znaczne, które to ekspozycje podlegają indywidualnej lub zbiorowej ocenie;
- c) straty, w odniesieniu do których dane historyczne, skorygowane na podstawie bieżących, możliwych do zaobserwowania danych wskazują, że dana strata wystąpiła, lecz instytucja nie jest jeszcze świadoma, która indywidualna ekspozycja poniosła te straty.

Artykuł 2

Przypisywanie korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego dla grupy ekspozycji ekspozycjom w ramach grupy

1. Jeżeli korekta z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego odzwierciedla straty związane z ryzykiem kredytowym grupy ekspozycji, instytucje przypisują tę korektę z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego wszystkim pojedynczym ekspozycjom z tej grupy proporcjonalnie do kwot ekspozycji ważonych ryzykiem. W tym celu wartości ekspozycji określa się bez uwzględniania jakichkolwiek korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego.

2. W przypadku sposobu ujmowania kwot oczekiwanych strat, o którym mowa w art. 159 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w odniesieniu do grupy ekspozycji niecechujących się niewykonaniem zobowiązania, instytucje nie mają obowiązku przypisania korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego pojedynczym ekspozycjom z grupy.

3. Jeżeli korekta z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego odnosi się do grupy ekspozycji, których wymogi w zakresie funduszy własnych dotyczące ryzyka kredytowego oblicza się częściowo według metody standardowej i częściowo według metody wewnętrznych ratingów, instytucja przed podjęciem działań, o których mowa w ust. 1 i 2, przypisuje tę korektę z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego grupie ekspozycji objętej każdą z metod proporcjonalnie do kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla tej grupy. W tym celu wartości ekspozycji określa się bez uwzględniania jakichkolwiek korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego.

4. Przypisując ekspozycjom korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego, instytucje dopilnowują, aby ta sama część nie została przypisana dwa razy różnym ekspozycjom.

Artykuł 3

Obliczanie korekt z tytułu ryzyka kredytowego do celów określenia wartości ekspozycji zgodnie z art. 111, 166, 167, 168, 246 i 266 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Do celów określenia wartości ekspozycji zgodnie z art. 111, 166-168, 246 i 266 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucje obliczają korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego związanego z daną ekspozycją jako kwoty korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego dla tej pojedynczej ekspozycji lub jako kwoty korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego, które instytucja przypisała danej ekspozycji zgodnie z art. 2.

Artykuł 4

Obliczanie korekt z tytułu ogólnego i szczególnego ryzyka kredytowego do celów sposobu ujmowania kwot oczekiwanych strat zgodnie z art. 159 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Do celów sposobu ujmowania kwot oczekiwanych strat zgodnie z art. 159 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 całkowitą wartość korekt z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego związanych z ekspozycjami uwzględnionymi w ramach sposobu ujmowania kwot oczekiwanych strat instytucja oblicza jako sumę kwot określonych jako korekty z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego zgodnie z art. 1 niniejszego rozporządzenia, które instytucja przypisała zgodnie z art. 110 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Do celów sposobu ujmowania kwot oczekiwanych strat zgodnie z art. 159 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 całkowitą wartość korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego związanych z ekspozycjami uwzględnionymi w ramach sposobu ujmowania kwot oczekiwanych strat oblicza się jako sumę kwot określonych w lit. a) i b), z wyłączeniem ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania:

a) kwoty określone jako korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego zgodnie z art. 1, które są związane z ryzykiem kredytowym z tytułu pojedynczej ekspozycji;

b) kwoty określone jako korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego zgodnie z art. 1, które są związane z ryzykiem kredytowym z tytułu grupy ekspozycji i które zostały przypisane zgodnie z art. 2.

3. Całkowitą wartość korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego związanego z ekspozycją, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, oblicza się jako sumę wszystkich kwot korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego dla tej pojedynczej ekspozycji lub jako kwoty korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego, które instytucja przypisała tej ekspozycji zgodnie z art. 2.

Artykuł 5

Obliczanie korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego dla wymogów w zakresie funduszy własnych do celów określenia niewykonania zobowiązania zgodnie z art. 178 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Do celów określenia niewykonania zobowiązania zgodnie z art. 178 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego oblicza się jako kwoty korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego związanych z ryzykiem kredytowym z tytułu pojedynczej ekspozycji lub pojedynczego dłużnika.

Artykuł 6

Dokumentacja

Instytucje dokumentują określanie i obliczanie korekt z tytułu ogólnego ryzyka kredytowego i korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 184/2014

z dnia 25 lutego 2014 r.

ustanawiające, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, warunki mające zastosowanie do systemu elektronicznej wymiany danych między państwami członkowskimi a Komisją oraz przyjmujące, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna”, klasyfikację kategorii interwencji dla wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna”

KOMISJA EUROPEJSKA,

celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” podlegają odrębnej procedurze.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006⁽¹⁾, w szczególności jego art. 74 ust. 4,

rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna”⁽²⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Przepisy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu są ze sobą ściśle powiązane, ponieważ wszystkie dotyczą aspektów, jakie należy uwzględnić przy przygotowywaniu programów operacyjnych w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” i celu „Europejska współpraca terytorialna”. W celu zapewnienia spójności między tymi przepisami, które powinny wejść w życie jednocześnie, oraz ułatwienia uzyskania ich kompleksowego obrazu oraz zapewnienia sprawnego dostępu do nich wszystkim mieszkańcom Unii, pożądane jest włączenie do niniejszego aktu wykonawczego przepisów dotyczących kategorii interwencji w odniesieniu do celu „Europejska współpraca terytorialna”, jako że procedura dotycząca konsultacji z komitetem koordynującym EFSI, ustanowionym w art. 150 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, jest taka sama, jak w przypadku innych przepisów objętych niniejszym aktem wykonawczym, podczas gdy kategorie interwencji w odniesieniu do

- (2) Zgodnie z art. 74 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 każda oficjalna wymiana informacji między państwem członkowskim a Komisją odbywa się z wykorzystaniem systemu elektronicznej wymiany danych. Należy w związku z tym ustanowić warunki, jakie taki system elektronicznej wymiany danych powinien spełniać.
- (3) Zasady wymiany informacji między państwem członkowskim a Komisją powinny być uważane za odrębne od zasad dotyczących wymiany informacji między beneficjentami a właściwymi instytucjami, które to zasady ustanawiane są na podstawie art. 122 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 i są przedmiotem innego aktu wykonawczego. Aby zapewnić jak najwyższą jakość informacji na temat wdrażania programów operacyjnych, zwiększyć przydatność systemu i uprościć go, konieczne jest określenie podstawowych wymogów co do formy i zakresu wymienianych informacji.
- (4) Konieczne jest określenie zasad oraz odpowiednich przepisów dotyczących działania systemu jeśli chodzi o wskazywanie strony odpowiedzialnej za zamieszczanie dokumentów i wszelką ich aktualizację.
- (5) Aby zagwarantować zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla państw członkowskich i Komisji, zapewniając przy tym sprawną i skuteczną elektroniczną wymianę informacji, konieczne jest określenie charakterystyki technicznej systemu.
- (6) Państwa członkowskie i Komisja powinny mieć także możliwość wprowadzania i przesyłania danych na dwa różne sposoby, które należy określić. Należy także przewidzieć przepisy na wypadek działania siły wyższej, uniemożliwiającej korzystanie z systemu elektronicznej wymiany danych, aby zagwarantować, że zarówno państwa członkowskie, jak i Komisja, będą mogły nadal wymieniać informacje za pomocą alternatywnych środków.

(1) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

(2) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 259.

- (7) Państwa członkowskie i Komisja powinny zapewnić, aby przekazywanie danych za pośrednictwem systemu elektronicznej wymiany danych odbywało się w sposób zabezpieczony, gwarantujący dostępność, integralność, wiarygodność, poufność i niezaprzeczalność informacji. Należy w związku z tym określić zasady bezpieczeństwa.
- (8) Niniejsze rozporządzenie nie powinno naruszać praw podstawowych i powinno być zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności prawem do ochrony danych osobowych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem być stosowane zgodnie z tymi prawami i zasadami. W odniesieniu do danych osobowych przetwarzanych przez państwa członkowskie zastosowanie ma dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE⁽¹⁾. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez instytucje i podmioty unijne i swobodnego przepływu takich danych zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001⁽²⁾.
- (9) Zgodnie z art. 8 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1299/2013 należy określić wspólne kategorie interwencji w odniesieniu do programów w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna”, aby umożliwić państwom członkowskim przedkładanie Komisji spójnych informacji na temat planowanego wykorzystania środków z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) oraz informacji na temat skumulowanych wkładów i wydatków EFRR z podziałem na kategorie, a także liczby operacji przez okres obowiązywania programu. Ma to umożliwić Komisji powiadomienie we właściwy sposób innych instytucji unijnych i obywateli Unii o wykorzystaniu środków z EFRR.
- (10) Aby umożliwić szybkie zastosowanie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, powinno ono wejść w życie w dniu następującym po dniu jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z art. 150 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, jako że komitet koordynujący EFSI, ustanowiony w art. 150 ust. 1 tego rozporządzenia, wydał swoją opinię,

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przepisy wykonawcze do rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do EFSI

SYSTEM ELEKTRONICZNEJ WYMIANY DANYCH

(Uprawnienie na mocy art. 74 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

Artykuł 1

Ustanowienie systemu elektronicznej wymiany danych

Komisja ustanawia system elektronicznej wymiany danych stosowany do każdej oficjalnej wymiany informacji między państwem członkowskim a Komisją.

Artykuł 2

Zawartość systemu elektronicznej wymiany danych

1. System elektronicznej wymiany danych (zwany dalej „systemem SFC2014”) zawiera co najmniej informacje wyszczególnione w modelach, formatach i wzorach ustanowionych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1303/2013, rozporządzeniem (UE) nr 1299/2013, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013⁽³⁾ oraz przyszłym aktem prawnym Unii ustanawiającym warunki dla wsparcia finansowego dla polityki morskiej i rybołówstwa na okres programowania 2014-2020 („rozporządzenie w sprawie EFMR”).

2. Informacji podanych w formularzach elektronicznych należących do systemu SFC2014 (zwanymi dalej „danymi ustrukturyzowanymi”) nie można zastępować danymi nieustrukturyzowanymi, w tym wykorzystując hiperłącza lub inne rodzaje nieustrukturyzowanych danych, takich jak załączone dokumenty lub obrazy. Jeśli państwo członkowskie przekazuje te same informacje w postaci danych ustrukturyzowanych i nieustrukturyzowanych, w przypadku rozbieżności wykorzystuje się dane ustrukturyzowane.

Artykuł 3

Działanie systemu SFC2014

1. Komisja, instytucje wyznaczone przez państwo członkowskie na mocy art. 59 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012⁽⁴⁾, art. 123 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 i art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz podmioty, którym powierzono wykonanie zadań tych instytucji, wprowadzają do systemu SFC2014 informacje, za których przekazywanie odpowiadają, a także wszelkie ich aktualizacje.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013 r. s. 487).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

2. Przekazywanie informacji Komisji jest zawsze weryfikowane i dokonywane przez inną osobę niż osoba, która wprowadziła przekazywane dane. Taki podział zadań jest obsługiwany przez system SFC2014 lub systemy informatyczne zarządzania i kontroli państwa członkowskiego automatycznie połączone z systemem SFC2014.

3. Państwa członkowskie wyznaczają – na szczeblu krajowym lub regionalnym bądź zarówno na szczeblu krajowym, jak i regionalnym – osobę lub osoby odpowiedzialne za zarządzanie prawami dostępu do systemu SFC2014, które to osoby wykonują następujące zadania:

- a) sprawdzanie tożsamości użytkowników wnioskujących o prawa dostępu w celu upewnienia się, czy są oni rzeczywiście pracownikami danej organizacji;
- b) informowanie użytkowników o spoczywających na nich obowiązkach w zakresie zachowania bezpieczeństwa systemu;
- c) weryfikowanie uprawnień użytkowników do wymaganego poziomu uprzywilejowania w stosunku do wykonywanych przez nich zadań i zajmowanych przez nich pozycji w hierarchii;
- d) występowanie o odebranie praw dostępu, gdy nie są już one potrzebne lub uzasadnione;
- e) szybkie zgłaszanie podejrzanych zdarzeń, które mogą narużyć bezpieczeństwo systemu;
- f) zapewnianie stałej aktualności danych identyfikacyjnych użytkowników poprzez zgłaszanie wszelkich zmian;
- g) podejmowanie niezbędnych środków ostrożności w zakresie ochrony danych i tajemnicy handlowej zgodnie z przepisami unijnymi i krajowymi;
- h) powiadamianie Komisji o wszystkich zmianach wpływających na zdolność instytucji państwa członkowskiego lub użytkowników systemu SFC 2014 do wypełniania obowiązków, o których mowa w ust. 1, lub na ich osobistą zdolność do wypełniania zadań, o których mowa w lit. a) do g).

4. Wymiana danych oraz transakcje opatrzone są obowiązkowym podpisem elektronicznym w rozumieniu dyrektywy 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾. Państwa członkowskie i Komisja uznają skuteczność prawną i dopuszczalność podpisów elektronicznych używanych w systemie SFC2014 jako dowodów w postępowaniu sądowym.

Informacje przetwarzane w systemie SFC2014 są zgodne z zasadami ochrony prywatności i danych osobowych w przypadku osób fizycznych i tajemnicy handlowej w przypadku osób prawnych, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/58/WE ⁽²⁾, dyrektywą Parlamentu Europejskiego

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/93/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisów elektronicznych (Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

i Rady 2009/136/WE ⁽³⁾, dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 1995/46/WE ⁽⁴⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.

Artykuł 4

Charakterystyka systemu SFC2014

Aby zapewnić sprawną i skuteczną elektroniczną wymianę informacji, system SFC2014 obejmuje następujące elementy:

- a) formularze interaktywne lub formularze uprzednio wypełnione przez system na podstawie danych już zapisanych w systemie;
- b) automatyczne wyciszenia, jeśli ułatwiają one użytkownikom wprowadzanie danych;
- c) automatyczne zintegrowane kontrole służące weryfikacji wewnętrznej spójności przekazywanych danych i spójności tych danych z obowiązującymi przepisami;
- d) generowane przez system ostrzeżenia, informujące użytkowników systemu SFC2014, że niektóre działania mogą lub nie mogą zostać wykonane;
- e) elektroniczny system śledzenia statusu przetwarzania informacji wprowadzonych do systemu;
- f) dostępność danych historycznych w odniesieniu do wszystkich informacji wprowadzonych w zakresie danego programu operacyjnego.

Artykuł 5

Przekazywanie danych w systemie SFC2014

1. System SFC2014 dostępny jest dla państw członkowskich i Komisji bądź bezpośrednio przez interaktywny interfejs użytkownika (tj. stronę internetową), bądź przez interfejs techniczny wykorzystujący predefiniowane protokoły (tj. usługi sieciowe), które umożliwiają automatyczną synchronizację i przekazywanie danych między systemami informatycznymi państw członkowskich a systemem SFC2014.

2. Data elektronicznego przekazania informacji Komisji przez państwo członkowskie oraz państwu członkowskiemu przez Komisję uznawana jest za datę przedłożenia danego dokumentu.

3. W przypadku działania siły wyższej, wadliwego działania systemu SFC2014 lub braku łączności z systemem SFC2014 przez okres dłuższy niż jeden dzień roboczy w tygodniu poprzedzającym ustawowy termin przedkładania informacji bądź w okresie od 23 do 31 grudnia, lub pięć dni roboczych w innych okresach, wymiana informacji między państwem członkowskim a Komisją może odbywać się w formie papierowej, przy wykorzystaniu modeli, formatów i wzorów, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, dyrektywę 2002/58/WE dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów (Dz.U. L 337 z 18.12.2009, s. 11).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

Zainteresowana strona wprowadza informacje przesłane już w formie papierowej także do systemu SFC2014 niezwłocznie po tym, jak ustaje wadliwe działanie systemu elektronicznej wymiany, odnowione zostaje połączenie z systemem lub przestaje działać siła wyższa.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, datę stempla pocztowego uznaje się za datę przedłożenia danego dokumentu.

Artykuł 6

Bezpieczeństwo danych przekazywanych w systemie SFC2014

1. Komisja ustanawia politykę bezpieczeństwa technologii informacyjnych (zwaną dalej „polityką bezpieczeństwa IT dla SFC”) dla systemu SFC2014, obowiązującą pracowników korzystających z systemu SFC2014, zgodnie z odnośnymi przepisami unijnymi, zwłaszcza decyzją Komisji C(2006) 3602 ⁽¹⁾ i przepisami wykonawczymi do tej decyzji. Komisja wyznacza osobę lub osoby odpowiedzialne za określanie, aktualizację i zapewnienie odpowiedniego stosowania polityki bezpieczeństwa w odniesieniu do systemu SFC2014.

2. Państwa członkowskie i instytucje europejskie inne niż Komisja, które otrzymały prawa dostępu do systemu SFC2014, przestrzegają zasad i warunków bezpieczeństwa IT, opublikowanych na portalu SFC2014 oraz środków, jakie Komisja wdrożyła w systemie SFC2014 w celu zabezpieczenia przekazywania danych, w szczególności zasad dotyczących wykorzystywania interfejsu technicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

3. Państwa członkowskie i Komisja wprowadzają w życie i zapewniają skuteczne stosowanie środków bezpieczeństwa przyjętych w celu ochrony danych, które przechowują i przekazują w systemie SFC2014.

4. Państwa członkowskie przyjmują krajowe, regionalne lub lokalne polityki bezpieczeństwa informacji, obejmujące kwestie dostępu do systemu SFC2014 i automatycznego wprowadzania do niego danych, zapewniając zestaw minimalnych wymogów w zakresie bezpieczeństwa. Te krajowe, regionalne lub lokalne polityki bezpieczeństwa IT mogą zawierać odniesienia do innych dokumentów dotyczących bezpieczeństwa. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby wspomniane polityki bezpieczeństwa IT miały zastosowanie do wszystkich instytucji korzystających z systemu SFC2014.

5. Wspomniane krajowe, regionalne lub lokalne polityki bezpieczeństwa IT obejmują:

- a) aspekty bezpieczeństwa IT w pracy osoby lub osób odpowiedzialnych za zarządzanie prawami dostępu, o których mowa w art. 3 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, w przypadku korzystania bezpośredniego;
- b) w przypadku krajowych, regionalnych lub lokalnych systemów komputerowych podłączonych do systemu SFC2014 za pomocą interfejsu technicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia – środki

bezpieczeństwa umożliwiające tym systemom dostosowanie się do wymogów bezpieczeństwa systemu SFC2014.

Do celów pierwszego akapitu lit. b) uwzględnia się odpowiednio następujące aspekty:

- a) bezpieczeństwo fizyczne;
- b) kontrolę nośników danych i dostępu;
- c) kontrolę przechowywania danych;
- d) kontrolę dostępu i haseł;
- e) monitorowanie;
- f) połączenie z systemem SFC2014;
- g) infrastrukturę łączności;
- h) zarządzanie zasobami ludzkimi przed zatrudnieniem, w jego trakcie i po jego zakończeniu;
- i) zarządzanie zdarzeniami.

6. Krajowe, regionalne lub lokalne polityki bezpieczeństwa IT opierają się na analizie ryzyka, a wyszczególnione środki są proporcjonalne do zidentyfikowanych zagrożeń.

7. Dokumenty, w których określono krajowe, regionalne lub lokalne polityki bezpieczeństwa IT, udostępniane są Komisji na jej wniosek.

8. Państwa członkowskie wyznaczają – na poziomie krajowym lub regionalnym – osobę lub osoby odpowiedzialne za utrzymanie i zapewnianie stosowania krajowych, regionalnych lub lokalnych polityk bezpieczeństwa IT. Ta osoba lub te osoby pełnią funkcję punktu kontaktowego dla osoby lub osób wyznaczonych przez Komisję, o których mowa w art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

9. Zarówno polityki bezpieczeństwa IT dla SFC, jak i odnośne krajowe, regionalne i lokalne polityki bezpieczeństwa IT uaktualniane są w przypadku zmian technologicznych, identyfikacji nowych zagrożeń lub innych istotnych zmian. Niezależnie od tego są one poddawane co roku przeglądowi, aby zapewnić, że nadal są odpowiednim środkiem.

ROZDZIAŁ II

Przepisy wykonawcze do rozporządzenia (UE) nr 1299/2013

KLASYFIKACJA KATEGORII INTERWENCJI

(Uprawnienie na mocy art. 8 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1299/2013)

Artykuł 7

Kategorie interwencji w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna”

Klasyfikację kategorii interwencji, o której mowa w art. 8 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1299/2013, określa się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji Europejskiej z dnia 16 sierpnia 2006 r. C(2006) 3602 dotycząca bezpieczeństwa systemów informacyjnych wykorzystywanych przez Komisję Europejską.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wymiary i kody kategorii interwencji Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” na lata 2014–2020 na podstawie art. 7

TABELA 1: KODY DOTYCZĄCE WYMIARU ZAKRESU INTERWENCJI

1. ZAKRES INTERWENCJI	
I. Inwestycje produkcyjne:	
001	Ogólne inwestycje produkcyjne w małych i średnich przedsiębiorstwach (MŚP)
002	Procesy badawcze i innowacyjne w dużych przedsiębiorstwach
003	Inwestycje produkcyjne w dużych przedsiębiorstwach związanych z gospodarką niskoemisyjną
004	Inwestycje produkcyjne związane ze współpracą dużych przedsiębiorstw z MŚP w celu rozwoju produktów i usług w zakresie technologii informacyjnych i komunikacyjnych („TIK”) oraz e-handlu i zwiększania popytu na TIK
II. Infrastruktura oferująca podstawowe usługi I inwestycje powiązane:	
<i>Infrastruktura energetyczna</i>	
005	Energia elektryczna (magazynowanie i przesył)
006	Energia elektryczna (sieci TEN-E – magazynowanie i przesył)
007	Gaz ziemny
008	Gaz ziemny (sieci TEN-E)
009	Energia odnawialna: wiatrowa
010	Energia odnawialna: słoneczna
011	Energia odnawialna: z biomasy
012	Pozostałe rodzaje energii odnawialnej (w tym hydroelektryczna, geotermalna i morska) oraz integracja energii odnawialnej (w tym magazynowanie, zamiana energii elektrycznej na gaz oraz infrastruktura wytwarzania energii odnawialnej z wodoru)
013	Renowacja infrastruktury publicznej dla celów efektywności energetycznej, projekty demonstracyjne i środki wsparcia
014	Renowacja istniejących budynków mieszkalnych dla celów efektywności energetycznej, projekty demonstracyjne i środki wsparcia
015	Inteligentne systemy dystrybucji energii o średnim i niskim napięciu (w tym inteligentne sieci i systemy TIK)
016	Wysokosprawna kogeneracja i centralne ogrzewanie
<i>Infrastruktura ochrony środowiska</i>	
017	Gospodarowanie odpadami z gospodarstw domowych (w tym działania w zakresie: minimalizacji, segregacji, recyklingu)
018	Gospodarowanie odpadami z gospodarstw domowych (w tym działania w zakresie: mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, przetwarzania termicznego, przekształcania termicznego i składowania na składowiskach)

019	Gospodarowanie odpadami: komercyjnymi, przemysłowymi lub niebezpiecznymi
020	Dostarczanie wody do spożycia przez ludzi (infrastruktura do celów ujęcia, uzdatniania, magazynowania i dystrybucji)
021	Gospodarka wodna i ochrona wody pitnej (w tym gospodarowanie wodami w dorzeczu, dostarczanie wody, konkretne środki dostosowania do zmian klimatu, pomiary zużycia wody w wydzielonych obszarach sieci wodociągowej i u konsumentów, systemy naliczania opłat, ograniczanie wycieków)
022	Oczyszczanie ścieków
023	Środki ochrony środowiska służące ograniczeniu i/lub uniknięciu emisji gazów cieplarnianych (w tym obróbka i magazynowanie metanu oraz kompostowanie)
<i>Infrastruktura transportowa</i>	
024	Kolej (sieć bazowa TEN-T)
025	Kolej (sieć kompleksowa TEN-T)
026	Inne koleje
027	Tabor kolejowy
028	Autostrady i drogi TEN-T – sieć bazowa (nowo budowane)
029	Autostrady i drogi TEN-T – sieć kompleksowa (nowo budowane)
030	Drugorzędne połączenia drogowe z siecią drogową i węzłami TEN-T (nowo budowane)
031	Pozostałe drogi krajowe i regionalne (nowo budowane)
032	Lokalne drogi dojazdowe (nowo budowane)
033	Drogi TEN-T przebudowane lub zmodernizowane
034	Inne drogi przebudowane lub zmodernizowane (autostrady, drogi krajowe, regionalne lub lokalne)
035	Transport multimodalny (sieci TEN-T)
036	Transport multimodalny
037	Porty lotnicze (sieci TEN-T) ⁽¹⁾
038	Inne porty lotnicze ⁽¹⁾
039	Porty morskie (sieci TEN-T)
040	Inne porty morskie
041	Śródlądowe drogi wodne i porty (sieci TEN-T)
042	Śródlądowe drogi wodne i porty (regionalne i lokalne)
<i>Zrównoważony transport</i>	
043	Infrastruktura na potrzeby czystego transportu miejskiego i jego promocja (w tym wyposażenie i tabor)

044 Inteligentne systemy transportowe (w tym wprowadzenie zarządzania popytem, systemy poboru opłat, informatyczne systemy monitorowania, kontroli i informacji)

Infrastruktura w zakresie technologii informacyjnych i komunikacyjnych (TIK)

045 TIK: sieć szkieletowa i dosyłowa

046 TIK: szybka sieć szerokopasmowa (dostęp/lokalna pętla abonencka; \geq 30 Mbps)

047 TIK: bardzo szybka sieć szerokopasmowa (dostęp/lokalna pętla abonencka; \geq 100 Mbps)

048 TIK: Inne rodzaje infrastruktury TIK / zasobów lub wyposażenia komputerowego o dużej skali (w tym e-infrastruktura, centra danych i sensory, również wbudowane w innego rodzaju infrastrukturę, np. obiekty badawcze, infrastrukturę społeczną lub służącą ochronie środowiska)

III. Infrastruktura społeczna, zdrowotna I edukacyjna oraz powiązane inwestycje

049 Infrastruktura edukacyjna na potrzeby szkolnictwa wyższego

050 Infrastruktura edukacyjna na potrzeby kształcenia i szkolenia zawodowego oraz kształcenia osób dorosłych

051 Infrastruktura edukacyjna na potrzeby edukacji szkolnej (na poziomie podstawowym i średnim ogólnokształcącym)

052 Infrastruktura na potrzeby wczesnej edukacji elementarnej i opieki nad dzieckiem

053 Infrastruktura ochrony zdrowia

054 Infrastruktura mieszkalnictwa

055 Pozostała infrastruktura społeczna przyczyniająca się do rozwoju regionalnego i lokalnego

IV. Rozwój potencjału wewnętrznego

Badania, rozwój i innowacje

056 Inwestycje w infrastrukturę, zdolności i wyposażenie w MŚP, związane bezpośrednio z działaniami badawczymi i innowacyjnymi

057 Inwestycje w infrastrukturę, zdolności i wyposażenie w dużych przedsiębiorstwach, związane bezpośrednio z działaniami badawczymi i innowacyjnymi

058 Infrastruktura na rzecz badań naukowych i innowacji (publiczna)

059 Infrastruktura na rzecz badań naukowych i innowacji (prywatna, w tym parki nauki)

060 Działania badawcze i innowacyjne w publicznych ośrodkach badawczych i ośrodkach kompetencji, w tym tworzenie sieci

061 Działania badawcze i innowacyjne w prywatnych ośrodkach badawczych, w tym tworzenie sieci

062 Transfer technologii i współpraca między uczelniami a przedsiębiorstwami, z korzyścią głównie dla MŚP

063 Wsparcie dla klastrów i sieci przedsiębiorstw, z korzyścią głównie dla MŚP

064 Procesy badawcze i innowacyjne w MŚP (w tym systemy bonów, innowacje procesowe, projektowe, innowacje w obszarze usług i innowacje społeczne)

065	Infrastruktura na potrzeby badań i rozwoju, transfer technologii i współpraca w przedsiębiorstwach koncentrujących się na gospodarce niskoemisyjnej i odporności na zmiany klimatu
<i>Rozwój przedsiębiorczości</i>	
066	Zaawansowane usługi wsparcia dla MŚP i grup MŚP (w tym usługi w zakresie zarządzania, marketingu i projektowania)
067	Rozwój działalności MŚP, wsparcie przedsiębiorczości i tworzenia przedsiębiorstw (w tym wsparcie dla przedsiębiorstw typu spin-off i spin-out)
068	Projekty w zakresie efektywności energetycznej i projekty demonstracyjne w MŚP oraz środki wsparcia
069	Wsparcie ekologicznych procesów produkcyjnych oraz efektywnego wykorzystywania zasobów w MŚP
070	Promowanie efektywności energetycznej w dużych przedsiębiorstwach
071	Rozwój i promocja przedsiębiorstw specjalizujących się w usługach na rzecz gospodarki niskoemisyjnej i odporności na zmiany klimatu (w tym wsparcie takich usług)
072	Infrastruktura biznesowa dla MŚP (w tym parki przemysłowe i obiekty)
073	Wsparcie na rzecz przedsiębiorstw społecznych (MŚP)
074	Rozwój i promowanie walorów turystycznych w MŚP
075	Rozwój i promowanie usług turystycznych w MŚP lub na ich rzecz
076	Rozwój i promowanie dóbr w dziedzinie kultury i kreatywności w MŚP
077	Rozwój i promowanie usług w dziedzinie kultury i kreatywności w MŚP lub na ich rzecz
<i>Technologie informacyjne i komunikacyjne (TIK) – stymulowanie popytu, aplikacje i usługi</i>	
078	Usługi i aplikacje w zakresie e-administracji (w tym elektronicznych zamówień publicznych, informatycznych środków wsparcia reformy administracji publicznej, bezpieczeństwa cybernetycznego, środków na rzecz zaufania i ochrony prywatności, e-sprawiedliwości i demokracji elektronicznej)
079	Dostęp do informacji sektora publicznego (w tym otwartych danych w zakresie e-kultury, bibliotek cyfrowych, zasobów cyfrowych i turystyki elektronicznej)
080	Usługi i aplikacje w zakresie włączenia cyfrowego, e-dostępności, e-uczenia się i e-edukacji, umiejętności cyfrowe
081	Rozwiązania informatyczne na rzecz aktywnego i zdrowego starzenia się oraz usługi i aplikacje w zakresie e-zdrowia (w tym e-opieka i nowoczesne technologie w służbie osobom starszym)
082	Usługi i aplikacje TIK dla MŚP (w tym handel elektroniczny, e-biznes i sieciowe procesy biznesowe), żywych laboratoriów, przedsiębiorstw internetowych i nowych przedsiębiorstw TIK
<i>Środowisko</i>	
083	Działania w zakresie jakości powietrza
084	Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola (IPPC)
085	Ochrona i zwiększanie różnorodności biologicznej, ochrona przyrody i zielona infrastruktura
086	Ochrona, regeneracja i zrównoważone wykorzystanie obszarów Natura 2000

087	Środki w zakresie dostosowania do zmian klimatu oraz ochrona przed zagrożeniami związanymi z klimatem, np. erozją, pożarami, powodzią, burzami, suszami, oraz zarządzanie ryzykiem w tym zakresie, w tym zwiększanie świadomości, ochrona ludności oraz systemy i infrastruktura do celów zarządzania klęskami i katastrofami
088	Zapobieganie zagrożeniom naturalnym niezwiązanym z klimatem (np. trzęsieniami ziemi) oraz wywołanym działalnością człowieka, np. awariami przemysłowymi, oraz zarządzanie ryzykiem w tym zakresie, w tym zwiększanie świadomości, ochrona ludności oraz systemy i infrastruktura do celów zarządzania klęskami i katastrofami
089	Rewaloryzacja obszarów przemysłowych i rekultywacja skażonych gruntów
090	Ścieżki rowerowe i piesze
091	Rozwój i promowanie potencjału turystycznego obszarów przyrodniczych
092	Ochrona, rozwój i promowanie publicznych walorów turystycznych
093	Rozwój i promowanie publicznych usług turystycznych
094	Ochrona, rozwój i promowanie dóbr publicznych w dziedzinie kultury i dziedzictwa
095	Rozwój i promowanie usług publicznych w dziedzinie kultury i dziedzictwa
	<i>Inne</i>
096	Zdolności instytucjonalne administracji publicznej i służb publicznych związane z wdrażaniem EFRR lub działania wspierające inicjatywy dotyczące zdolności instytucjonalnych w zakresie EFS
097	Inicjatywy w zakresie rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność na obszarach miejskich i wiejskich
098	Regiony najbardziej oddalone: rekompensata ewentualnych dodatkowych kosztów poniesionych w związku z utrudnionym dostępem oraz rozproszeniem terytorialnym
099	Regiony najbardziej oddalone: szczególne działania na rzecz zrekompensowania dodatkowych kosztów wynikających z wielkości rynku
100	Regiony najbardziej oddalone: szczególne działania na rzecz zrekompensowania dodatkowych kosztów związanych z warunkami klimatycznymi i ukształtowaniem terenu
101	Finansowanie krzyżowe w ramach EFRR (wsparcie dla przedsięwzięć typowych dla EFS, koniecznych dla zadowalającego wdrożenia części przedsięwzięć związanej bezpośrednio z EFRR)
V. Promowanie trwałego i wysokiej jakości zatrudnienia oraz wsparcie mobilności pracowników	
102	Dostęp do zatrudnienia dla osób poszukujących pracy i osób biernych zawodowo, w tym długotrwale bezrobotnych i oddalonych od rynku pracy, m.in. poprzez lokalne inicjatywy na rzecz zatrudnienia i wspieranie mobilności pracowników
103	Trwała integracja na rynku pracy ludzi młodych, w szczególności tych, którzy nie pracują, nie kształcą się ani nie szkolą, w tym zagrożonych wykluczeniem społecznym, a także ludzi młodych ze środowisk marginalizowanych, w tym poprzez wdrażanie gwarancji dla młodzieży
104	Praca na własny rachunek, przedsiębiorczość i tworzenie przedsiębiorstw, w tym innowacyjnych mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw
105	Równość kobiet i mężczyzn we wszystkich dziedzinach, w tym pod względem dostępu do zatrudnienia, rozwoju kariery zawodowej, godzenia życia zawodowego i prywatnego, a także promowanie równego wynagrodzenia za taką samą pracę
106	Przystosowywanie pracowników, przedsiębiorstw i przedsiębiorców do zmian:
107	Aktywne i zdrowe starzenie się

-
- 108 Modernizacja instytucji działających na rynku pracy, np. publicznych i prywatnych służb zatrudnienia, oraz lepsze dostosowanie do potrzeb rynku pracy, w tym poprzez przedsięwzięcia służące ponadnarodowej mobilności pracowników, a także systemy mobilności i lepszą współpracę pomiędzy instytucjami a właściwymi zainteresowanymi podmiotami
-

VI. Wspieranie włączenia społecznego, walka z ubóstwem i wszelką dyskryminacją

- 109 Aktywne włączenie, w tym w celu promowania równości szans i aktywnego uczestnictwa, oraz zwiększanie szans na zatrudnienie
-
- 110 Integracja społeczno-gospodarcza społeczności marginalizowanych, np. Romów
-
- 111 Zwalczanie wszelkich form dyskryminacji i promowanie równości szans
-
- 112 Ułatwianie dostępu do przystępnych cenowo, trwałych oraz wysokiej jakości usług, w tym opieki zdrowotnej i usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym
-
- 113 Promowanie przedsiębiorczości społecznej i integracji zawodowej w przedsiębiorstwach społecznych oraz gospodarki społecznej i gospodarki solidarnej w celu ułatwienia dostępu do zatrudnienia
-
- 114 Strategie rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność
-

VII. Inwestowanie w kształcenie, szkolenie i szkolenie zawodowe na rzecz zdobywania umiejętności oraz uczenia się przez całe życie

- 115 Ograniczanie i zapobieganie przedwczesnemu kończeniu nauki, zapewnianie równego dostępu do dobrej jakości wczesnej edukacji elementarnej oraz kształcenia podstawowego, gimnazjalnego i ponadgimnazjalnego, z uwzględnieniem formalnych, nieformalnych i pozaformalnych ścieżek kształcenia umożliwiających ponowne podjęcie kształcenia i szkolenia
-
- 116 Poprawa jakości, skuteczności i dostępności szkolnictwa wyższego oraz kształcenia na poziomie równoważnym w celu zwiększenia udziału i poziomu osiągnięć, zwłaszcza w przypadku grup w niekorzystnej sytuacji
-
- 117 Wyrównywanie dostępu do uczenia się przez całe życie o charakterze formalnym, nieformalnym i pozaformalnym wszystkich grup wiekowych, poszerzanie wiedzy, podnoszenie umiejętności i kompetencji siły roboczej oraz promowanie elastycznych ścieżek kształcenia, w tym poprzez doradztwo zawodowe i potwierdzanie nabytych kompetencji
-
- 118 Lepsze dopasowywanie systemów kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku pracy, ułatwianie przechodzenia z etapu kształcenia do etapu zatrudnienia oraz wzmacnianie systemów kształcenia i szkolenia zawodowego i ich jakości, w tym poprzez mechanizmy prognozowania umiejętności, dostosowania programów nauczania oraz tworzenia i rozwoju systemów uczenia się poprzez praktyczną naukę zawodu realizowaną w ścisłej współpracy z pracodawcami
-

VIII. Wzmacnianie zdolności instytucjonalnych instytucji publicznych oraz zainteresowanych stron oraz sprawności administracji publicznej

- 119 Inwestycje w zdolności instytucjonalne i w sprawność administracji publicznej oraz efektywność usług publicznych na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym w celu przeprowadzenia reform, z uwzględnieniem lepszego stanowienia prawa i dobrego rządzenia
-
- 120 Budowanie potencjału wszystkich zainteresowanych podmiotów kształtujących politykę w zakresie kształcenia, uczenia się przez całe życie, szkolenia i zatrudnienia oraz polityki społecznej, w tym poprzez pakt sektorowy i terytorialne na rzecz realizacji reform na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym
-

XI. Pomoc techniczna

- 121 Przygotowanie, wdrażanie, monitorowanie i kontrola
-
- 122 Ewaluacja i badania
-
- 123 Informacja i komunikacja
-

(¹) Wylącznie inwestycje związane z ochroną środowiska lub takie, którym towarzyszą inwestycje konieczne dla łagodzenia lub ograniczenia ich negatywnego wpływu na środowisko

TABELA 2: KODY WYMIARU FORM FINANSOWANIA

2. FORMA FINANSOWANIA	
01	Dotacja bezzwrotna
02	Dotacja zwrotna
03	Wsparcie za pośrednictwem instrumentów finansowych: kapitał podwyższonego ryzyka i inwestycje kapitałowe lub środki równoważne
04	Wsparcie za pośrednictwem instrumentów finansowych: pożyczki lub środki równoważne
05	Wsparcie za pośrednictwem instrumentów finansowych: gwarancje lub środki równoważne
06	Wsparcie za pośrednictwem instrumentów finansowych: dotacje na spłatę odsetek, dotacje na opłaty gwarancyjne, wsparcie techniczne lub środki równoważne
07	Nagroda

TABELA 3: KODY WYMIARU TERYTORIALNEGO

3. TYP OBSZARU	
01	Duże obszary miejskie (o ludności > 50 000 i dużej gęstości zaludnienia)
02	Małe obszary miejskie (o ludności > 5 000 i średniej gęstości zaludnienia)
03	Obszary wiejskie (o małej gęstości zaludnienia)
04	Obszary współpracy makroregionalnej
05	Współpraca pomiędzy różnymi obszarami objętymi programami krajowymi lub regionalnymi w kontekście krajowym
06	Współpraca ponadnarodowa w ramach EFS
07	Nie dotyczy

TABELA 4: KODY WYMIARU TERYTORIALNYCH MECHANIZMÓW WDRAŻANIA

4. TERYTORIALNE MECHANIZMY WDRAŻANIA	
01	Zintegrowane inwestycje terytorialne – miejskie
02	Inne zintegrowane podejścia do zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich
03	Zintegrowane inwestycje terytorialne – inne
04	Inne zintegrowane podejścia do zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich
05	Inne zintegrowane podejścia do zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich/wiejskich
06	Inicjatywy na rzecz rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność
07	Nie dotyczy

TABELA 5: KODY WYMIARU CELU TEMATYCZNEGO

5. CEL TEMATYCZNY (EFRR i Fundusz Spójności)	
01	Wzmacnianie badań naukowych, rozwoju technologicznego i innowacji
02	Zwiększanie dostępności, stopnia wykorzystania i jakości technologii informacyjnych i komunikacyjnych
03	Wzmacnianie konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP)
04	Wspieranie przejścia na gospodarkę niskoemisyjną we wszystkich sektorach
05	Promowanie dostosowania do zmian klimatu, zapobiegania ryzyku i zarządzania ryzykiem
06	Zachowanie i ochrona środowiska naturalnego i wspieranie efektywnego gospodarowania zasobami
07	Promowanie zrównoważonego transportu i usuwanie niedoborów przepustowości w działaniu najważniejszej infrastruktury sieciowej
08	Promowanie trwałego i wysokiej jakości zatrudnienia oraz mobilności pracowników
09	Promowanie włączenia społecznego oraz walka z ubóstwem i wszelką dyskryminacją
10	Investowanie w kształcenie, szkolenie i szkolenie zawodowe na rzecz zdobywania umiejętności i uczenia się przez całe życie
11	Wzmacnianie zdolności instytucjonalnych instytucji publicznych i zainteresowanych stron oraz sprawności administracji publicznej
12	Nie dotyczy (Tylko pomoc techniczna)

TABELA 6: KODY WYMIARU RODZAJÓW DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

6. DZIAŁALNOŚĆ GOSPODARCZA	
01	Rolnictwo i leśnictwo
02	Rybołówstwo i akwakultura
03	Produkcja artykułów spożywczych i napojów
04	Wytwarzanie tekstyliów i wyrobów włókienniczych
05	Produkcja sprzętu transportowego
06	Produkcja komputerów, wyrobów elektronicznych i optycznych
07	Pozostałe nieokreślone branże przemysłu wytwórczego
08	Budownictwo
09	Górnictwo i kopalnictwo (w tym wydobycie surowców energetycznych)
10	Energia elektryczna, paliwa gazowe, para wodna, gorąca woda i powietrze do układów klimatyzacyjnych
11	Dostawa wody, gospodarowanie ściekami i odpadami oraz działalność związana z rekultywacją
12	Transport i składowanie

13	Działania informacyjno-komunikacyjne, w tym telekomunikacja, usługi informacyjne, programowanie, doradztwo i działalność pokrewna
14	Handel hurtowy i detaliczny
15	Turystyka oraz działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi
16	Działalność finansowa i ubezpieczeniowa
17	Obsługa nieruchomości, wynajem i usługi związane z prowadzeniem działalności gospodarczej
18	Administracja publiczna
19	Edukacja
20	Opieka zdrowotna
21	Działalność w zakresie opieki społecznej, usługi komunalne, społeczne i indywidualne
22	Działalność związana ze środowiskiem naturalnym i zmianami klimatu
23	Sztuka, rozrywka, sektor kreatywny i rekreacja
24	Inne niewyszczególnione usługi

TABELA 7: KODY WYMIARU LOKALIZACJI

7. MIEJSCE (2)

Kod	Miejsce
	Kod regionu lub obszaru, w którym zlokalizowane lub prowadzone są działania, zgodnie z klasyfikacją Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) zawartą w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 185/2014

z dnia 26 lutego 2014 r.

w sprawie sprostowania bułgarskiej wersji językowej rozporządzenia (UE) nr 142/2011 w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 lit. b) ppkt (ii), art. 6 ust. 1 akapit drugi, art. 6 ust. 2 akapit drugi, art. 11 ust. 2 lit. b) i c), art. 11 ust. 2 akapit drugi, art. 15 ust. 1 lit. b), d), e), h) i i), art. 15 ust. 1 akapit drugi, art. 17 ust. 2, art. 18 ust. 3, art. 19 ust. 4 lit. a), b) i c), art. 19 ust. 4 akapit drugi, art. 20 ust. 10 i 11, art. 21 ust. 5 i 6, art. 22 ust. 3, art. 23 ust. 3, art. 27 lit. a), b), c) i e)–h), art. 27 akapit drugi, art. 31 ust. 2, art. 32 ust. 3, art. 40, art. 41 ust. 3 akapit pierwszy i trzeci, art. 42, art. 43 ust. 3, art. 45 ust. 4, art. 47 ust. 2, art. 48 ust. 2, art. 48 ust. 7 lit. a) i art. 48 ust. 8 lit. a) oraz art. 48 ust. 8 akapit drugi,

uwzględniając dyrektywę Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ⁽²⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3,

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 lutego 2014 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W bułgarskiej wersji językowej rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 ⁽³⁾ jest błąd, który należy poprawić. Nie dotyczy to pozostałych wersji językowych.
- (2) Należy zatem odpowiednio sprostować rozporządzenie (UE) nr 142/2011.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dotyczy wyłącznie bułgarskiej wersji językowej.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9.⁽³⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 186/2014

z dnia 26 lutego 2014 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 823/2012 w odniesieniu do dat wygaśnięcia zatwierdzenia substancji czynnych etoksylsulfuron, oksadiargil i warfaryna

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywę Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 823/2012⁽²⁾ przesunięto na dzień 31 lipca 2016 r. datę wygaśnięcia zatwierdzenia substancji czynnych etoksylsulfuron, oksadiargil i warfaryna, określoną w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 540/2011⁽³⁾, aby umożliwić wnioskodawcom złożenie wniosku z trzyletnim wyprzedzeniem wymaganym na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

(2) W odniesieniu do substancji czynnych: etoksylsulfuron, oksadiargil i warfaryna nie złożono żadnych wniosków o odnowienie zatwierdzenia z trzyletnim wyprzedzeniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 823/2012 z dnia 14 września 2012 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do dat wygaśnięcia zatwierdzenia substancji czynnych 2,4-DB, kwas benzoowy, beta-cyflutryna, karfentrazon etylowy, *Coniothyrium minitans* szczep CON/M/91-08 (DSM 9660), cyjazofamid, cyflutryna, deltametryna, dimetenamid-p, etofumesat, etoksylsulfuron, fenamidon, flazasulfuron, flufenacet, flurtamon, foramsulfuron, fostiazat, imazamoks, jodosulfuron, iprodion, izoksafłutol, linuron, hydrazyd kwasu maleinowego, mekoprop, mekoprop-P, mezosulfuron, mezotriol, oksadiargil, oksasulfuron, pendimetalina, pikoksystrobina, propikonazol, propineb, propoksykarbazon, propyzamid, pyraklostrobina, siltiofam, trifloksystrobina, warfaryna i zoksamid (Dz.U. L 250 z 15.9.2012, s. 13).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

(3) Ponieważ nie przedłożono takich wniosków, należy ustalić datę wygaśnięcia w najwcześniejszym możliwym terminie po pierwotnym terminie wygaśnięcia określonym przed przyjęciem rozporządzenia (UE) nr 823/2012.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 823/2012.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 823/2012

W art. 1 rozporządzenia (UE) nr 823/2012 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dzień 31 lipca 2016 r. w odniesieniu do substancji czynnych: etofumesat (pozycja 29), imazamoks (pozycja 41), oksasulfuron (pozycja 42), foramsulfuron (pozycja 44), cyjazofamid (pozycja 46), linuron (pozycja 51), pendimetalina (pozycja 53), trifloksystrobina (pozycja 59), karfentrazon etylowy (pozycja 60), mezotriol (pozycja 61), fenamidon (pozycja 62) i izoksafłutol (pozycja 63);”;

b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) dzień 31 marca 2014 r. w odniesieniu do substancji czynnych: etoksylsulfuron (pozycja 43), oksadiargil (pozycja 45) i warfaryna (pozycja 120).”.

*Artykuł 2***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 187/2014

z dnia 26 lutego 2014 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzenia substancji czynnej metiokarb

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywę Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności drugi wariant wymieniony w jego art. 21 ust. 3 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2007/5/WE⁽²⁾ metiokarb włączono jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG⁽³⁾, pod warunkiem że państwa członkowskie, których to dotyczy, zapewnią dostarczenie przez powiadamiającego, na wniosek którego metiokarb został włączony do tego załącznika, dalszych informacji potwierdzających dotyczących zagrożenia dla ptaków, ssaków i niebędących przedmiotem zwalczania stawonogów.
- (2) Substancje czynne włączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG uznaje się za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i wymienione są one w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽⁴⁾.
- (3) Powiadamiający przedstawił w przewidzianym terminie Zjednoczonemu Królestwu, będącemu państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy, dodatkowe informacje w postaci badań mających na celu potwierdzenie oceny ryzyka dla ptaków, ssaków i niebędących przedmiotem zwalczania stawonogów.
- (4) Zjednoczone Królestwo oceniło dodatkowe informacje przedstawione przez powiadamiającego. W dniu 5 kwietnia 2011 r. przedstawiło ono swoją ocenę, w formie uzupełnienia do projektu sprawozdania z oceny,

pozostałym państwom członkowskim, Komisji i Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności, zwanemu dalej „Urzędem”.

- (5) Komisja zasięgnęła opinii Urzędu, który przedstawił w dniu 1 czerwca 2012 r.⁽⁵⁾ swoją opinię w sprawie oceny ryzyka dotyczącej metiokarbu. Projekt sprawozdania z oceny, uzupełnienie i opinia Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 13 grudnia 2013 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego metiokarbu.
- (6) W świetle dodatkowych informacji dostarczonych przez powiadamiającego Komisja uznała, że dalsze informacje potwierdzające nie zostały przedstawione.
- (7) Komisja zwróciła się do powiadamiającego o przedstawienie uwag w odniesieniu do sprawozdania z przeglądu dotyczącego metiokarbu.
- (8) Komisja doszła do wniosku, że nie można wykluczyć wysokiego zagrożenia dla ptaków, ssaków i stawonogów niebędących przedmiotem zwalczania, nawet jeśli wprowadzone zostałyby dalsze środki zmniejszające ryzyko.
- (9) Potwierdza się, że substancja czynna metiokarb jest uznana za zatwierdzoną na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. W celu wykluczenia narażenia ptaków, ssaków i stawonogów niebędących przedmiotem zwalczania, właściwe jest dalsze ograniczenie zastosowań tej substancji czynnej oraz cofnięcie jej zastosowania jako moluskocydu.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011.
- (11) Państwom członkowskim należy dać czas na zmianę lub cofnięcie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające metiokarb.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2007/5/WE z dnia 7 lutego 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia kaptanu, folpetu, formatanatu i metiokarbu jako substancji czynnych (Dz.U. L 35 z 8.2.2007, s. 11).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of confirmatory data submitted for the active substance ethoprophos [Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy dotyczące danych potwierdzających odnoszących się do substancji czynnej metiokarb]. Dziennik EFSA (2012) 10(6), 2758. [s. 14 i kolejne] doi:10.2903/j.efsa.2012.2758. Dostępna na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

(12) Jeśli zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie przyznają dodatkowy okres na zużycie zapasów środków ochrony roślin zawierających metiokarb, okres ten powinien upłynąć najpóźniej osiemnaście miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

(13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łączucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

**Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE)
nr 540/2011**

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 lutego 2014 r.

Artykuł 2

Środki przejściowe

Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub cofają obowiązujące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające metiokarb jako substancję czynną w terminie do dnia 19 września 2014 r.

Artykuł 3

Okres na zużycie zapasów

Okres na zużycie zapasów przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 jest możliwie najkrótszy i upływa najpóźniej w dniu 19 września 2015 r.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 tekst w kolumnie „Przepisy szczegółowe” w wierszu 148, Metiokarb, otrzymuje brzmienie:

„CZĘŚĆ A

Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka odstraszającego przy zaprawianiu nasion oraz w charakterze środka owadobójczego.

CZĘŚĆ B

Podczas oceniania wniosków o udzielenie zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające metiokarb, w przypadku zastosowań innych niż zaprawianie nasion kukurydzy, państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na kryteria zawarte w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i dopilnowują, aby wszelkie potrzebne dane i informacje zostały dostarczone przed udzieleniem takiego zezwolenia.

W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego metiokarbu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 29 września 2006 r.

W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:

- ochronę ptaków, ssaków i niebędących przedmiotem zwalczania stawonogów oraz dopilnowują, aby warunki zezwolenia w stosownych przypadkach określały środki zmniejszające ryzyko,
 - bezpieczeństwo operatorów i osób postronnych oraz dopilnowują, aby warunki stosowania zawierały zalecenia dotyczące stosowania odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej,
 - narażenie konsumentów na spożycie z żywnością.”
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 188/2014**z dnia 26 lutego 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	54,9
	TN	71,0
	TR	99,2
	ZZ	75,0
0707 00 05	EG	182,1
	JO	188,1
	MA	114,7
	TR	155,9
	ZZ	160,2
0709 91 00	EG	72,9
	ZZ	72,9
0709 93 10	MA	29,5
	TR	103,8
	ZZ	66,7
0805 10 20	EG	53,5
	IL	67,5
	MA	48,5
	TN	52,2
	TR	69,8
	ZA	63,5
	ZZ	59,2
0805 20 10	IL	133,5
	MA	91,9
	TR	110,6
	ZZ	112,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	140,9
	MA	107,5
	PK	46,0
	TR	72,8
	US	122,9
	ZZ	98,0
0805 50 10	EG	57,3
	TR	60,0
	ZZ	58,7
0808 10 80	CN	115,6
	MK	30,8
	US	157,0
	ZZ	101,1
0808 30 90	AR	132,9
	CL	195,7
	CN	53,3
	TR	146,4
	US	197,4
	ZA	99,1
	ZZ	137,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 20 grudnia 2013 r.

w sprawie procedur akredytacji dla producentów zabezpieczonych elementów banknotów euro i elementów banknotów euro oraz zmieniająca decyzję EBC/2008/3

(EBC/2013/54)

(2014/106/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 128 ust. 1,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 12 ust. 1, art. 16 i art. 34 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 128 ust. 1 Traktatu oraz art. 16 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”) Europejski Bank Centralny (EBC) ma wyłączne prawo do upoważniania do emisji banknotów euro w Unii. Prawo to obejmuje kompetencję do podejmowania działań mających na celu ochronę wiarygodności banknotów euro jako środka płatniczego.
- (2) EBC przyjął decyzję EBC/2008/3 z dnia 15 maja 2008 r. w sprawie procedur akredytacji bezpieczeństwa dla producentów zabezpieczonych elementów banknotów euro⁽²⁾, wprowadzając procedurę akredytacji bezpieczeństwa potwierdzającą przestrzeganie przez producentów minimalnych wymogów EBC dotyczących bezpieczeństwa w odniesieniu do produkcji, przetwarzania, składowania oraz transportu banknotów euro oraz ich składników, jak również innych materiałów i informacji wymagających zabezpieczenia, których utrata, kradzież lub ujawnienie mogłyby zagrozić wiarygodności banknotów euro lub przyczynić się do produkcji fałszywych banknotów euro lub ich składników. Decyzja EBC/2008/3 wprowadziła ponadto procedury dla zapewnienia ciągłości przestrzegania powyższych wymogów bezpieczeństwa.
- (3) EBC przyjął decyzję EBC/2010/22 z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie procedury akredytacji jakości mającej zastosowanie do producentów banknotów euro⁽³⁾ dla zapewnienia, aby akredytację do produkcji banknotów euro i surowców do ich produkcji posiadali wyłącznie

producenci przestrzegający minimalnych wymogów jakościowych EBC w zakresie produkcji takich banknotów i surowców.

- (4) Zgodnie z art. 9 i art. 11 Traktatu, EBC przyjął decyzję EBC/2011/8 z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie procedur akredytacji dotyczących ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy przy produkcji banknotów euro⁽⁴⁾ dla zapewnienia, aby akredytację do produkcji banknotów euro posiadali wyłącznie producenci, którzy spełniają minimalne wymagania EBC dotyczące ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.
- (5) W świetle doświadczenia uzyskanego przez EBC przy stosowaniu decyzji EBC/2008/3, EBC/2010/22 i EBC/2011/8, konieczne jest wprowadzenie efektywnego jednolitego systemu akredytacyjnego, aby zapobiec przypadkom niespójności zasad materialnych i proceduralnych przy stosowaniu powyższych decyzji, takich jak nieproporcjonalne różnice w zakresie okresu ważności akredytacji, procedur ich przyznawania oraz stosowanej terminologii.
- (6) Dla uwzględnienia wskazanych powyżej kwestii oraz ograniczenia obciążeń administracyjnych producentów konieczne jest wprowadzenie jednolitego systemu akredytacji, który: a) umożliwi ocenę przestrzegania przez producentów odpowiednich wymogów w zakresie bezpieczeństwa, jakości, ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy określonych przez EBC; b) ocenę przestrzegania tych wymogów oprze na zharmonizowanej procedurze inspekcyjnej; c) będzie przewidywał odpowiednie i proporcjonalne rodzaje sankcji, w tym sankcji finansowych, na wypadek nieprzestrzegania powyższych wymogów; oraz d) zapewni, że zabezpieczone elementy banknotów euro będą mogły być dostarczane wyłącznie KBC oraz przyszłym KBC Eurosystemu, z zastrzeżeniem decyzji Rady Prezesów, innym akredytowanym producentom lub EBC.
- (7) Nowy jednolity system akredytacyjny powinien obejmować wieloetapową procedurę oceny, w ramach której producent ubiegający się o akredytację podlega ocenie co do pełnego przestrzegania odpowiednich wymogów akredytacyjnych określonych w niniejszej decyzji, we wszystkich ich aspektach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 30.5.2008, s. 26.

⁽³⁾ Dz.U. L 330 z 15.12.2010, s. 14.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 5.7.2011, s. 52.

- (8) W celu ułatwienia tej oceny, w tym późniejszej oceny bieżącego spełniania wymogów przez akredytowanego producenta, należy wprowadzić usprawnione zasady inspekcji umożliwiające EBC przeprowadzanie inspekcji w miejscu prowadzenia działalności oraz poza tym miejscem.
- (9) Dla uniknięcia istniejącego obecnie podziału na kilka poszczególnych akredytacji powinno się przewidzieć przyznawanie jednolitej akredytacji tymczasowej, z możliwością jej przekształcenia w jednolitą akredytację, jeżeli dany producent wykazał, że przestrzega wszystkich wymogów akredytacyjnych, także w toku produkcji na oficjalne zamówienie akredytowanego producenta, EBC albo KBC zgodnie ze swoją akredytacją tymczasową.
- (10) Dla utrzymania elastyczności procesu akredytacyjnego EBC powinien mieć swobodę w zakresie sposobu organizacji etapów oceny w związku z wnioskiem o wszczęcie procedury akredytacji tymczasowej.
- (11) W celu poprawy zarządzania procedurą akredytacji, akredytacja tymczasowa oraz akredytacja powinny zachowywać ważność w sposób ciągły, chyba że zostanie stwierdzony brak spełniania przez producenta odpowiednich wymogów akredytacyjnych. W tym samym celu EBC powinien być uprawniony do przekształcenia akredytacji tymczasowej w akredytację, jeżeli dany producent produkował zabezpieczone elementy banknotów euro lub elementy banknotów euro na oficjalne zamówienie EBC albo KBC przez nieprzerwany okres 36 miesięcy. EBC będzie również uprawniony do obniżenia z własnej inicjatywy stopnia akredytacji z akredytacji do akredytacji tymczasowej, jeżeli producent nie produkował zabezpieczonych elementów banknotów euro lub elementów banknotów euro przez nieprzerwany okres 36 miesięcy.
- (12) Należy zatem uchylić decyzje EBC/2008/3, EBC/2010/22 i EBC/2011/8 i zastąpić je niniejszą decyzją. W celu zapewnienia sprawnego przejścia między obecnymi systemami akredytacyjnymi a jednolitym systemem akredytacyjnym określonym w niniejszej decyzji należy wprowadzić okres przejściowy jednego roku od przyjęcia niniejszej decyzji. Umożliwi to producentom posiadającym odrębne akredytacje w zakresie bezpieczeństwa, jakości, ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy podjęcie wszelkich niezbędnych środków w celu spełnienia odpowiednich wymogów akredytacyjnych zgodnie z niniejszą decyzją.
- 2) „działalność w zakresie elementów banknotów euro” – produkcję elementów banknotów euro;
- 3) „zabezpieczone elementy banknotów euro” – elementy wymienione w materialnych wymogach bezpieczeństwa, w tym banknoty euro a) znajdujące się w obiegu, b) przygotowywane do zastąpienia banknotów euro w obiegu lub c) wycofane z obiegu, łącznie z ich składnikami i związanymi z nimi informacjami, wymagające zabezpieczenia ze względu na to, że ich utrata, kradzież lub nieuprawnione ujawnienie mogłyby zagrozić wiarygodności banknotów euro jako środka płatniczego;
- 4) „zabezpieczona działalność związana z euro” – następujące czynności: opracowywanie, produkcję, przetwarzanie, niszczenie, składowanie, przemieszczanie wewnątrz zakładu produkcyjnego oraz transport zabezpieczonych elementów banknotów euro
- 5) „opracowywanie” – przetwarzanie podstawowych wzorów banknotów euro będących w fazie rozwoju na układy kompozycyjne, separację kolorów, grafikę i płyty do druku oraz przygotowywanie układów kompozycyjnych i prototypów dla składników zaproponowanych w tych podstawowych wzorach;
- 6) „producent” – dowolny podmiot, który prowadzi albo zamierza prowadzić zabezpieczoną działalność związaną z euro lub działalność w zakresie elementów banknotów euro, z wyjątkiem podmiotów, które uczestniczą albo zamierzają uczestniczyć jedynie w transporcie zabezpieczonych elementów banknotów euro albo udostępnianiu specjalistycznych urządzeń niszczących;
- 7) „zakład produkcyjny” – dowolne miejsce, które producent wykorzystuje albo zamierza wykorzystywać do prowadzenia działalności w zakresie opracowywania zabezpieczonych elementów banknotów euro lub elementów banknotów euro, ich produkcji, przetwarzania, niszczenia oraz składowania;
- 8) „wymogi akredytacyjne” – wymogi materialne EBC, procedurę akredytacji oraz wymogi co do miejsca, jak również stałe obowiązki określone w niniejszej decyzji, które producent musi spełniać, aby otrzymać lub zachować swoją akredytację tymczasową albo akredytację;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

DZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszej decyzji określenia oznaczają:

- 1) „elementy banknotów euro” – banknoty euro, częściowo wydrukowane banknoty euro, papier, farbę drukarską, folię i paski zabezpieczające wykorzystywane do produkcji banknotów euro albo częściowo wydrukowanych banknotów euro;
- 9) „akredytowany producent” – producenta posiadającego akredytację tymczasową lub akredytację;
- 10) „wymogi materialne” – odpowiednie wymogi z zakresu bezpieczeństwa, jakości, ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, określone odrębnie przez EBC, które producent musi spełniać, aby móc prowadzić zabezpieczoną działalność związaną z euro lub działalność w zakresie elementów banknotów euro;
- 11) „środki” – środki w zakresie bezpieczeństwa, jakości, ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy podejmowane przez producenta w celu spełniania odpowiednich wymogów materialnych;

- 12) „dotychczasowe akredytacje” – ważne tymczasowe albo pełne akredytacje, w szczególności akredytacje bezpieczeństwa, jakości, w zakresie ochrony środowiska i w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy przyznane przez EBC producentowi dla wykonywania zabezpieczonej działalności związanej z euro lub działalności w zakresie elementów banknotów euro zgodnie z decyzjami EBC/2008/3, EBC/2010/22 i EBC/2011/8;
- 13) „uchylone decyzje EBC dotyczące akredytacji” – łącznie decyzje EBC/2008/3, EBC/2010/22 i EBC/2011/8;
- 14) „KBC” – krajowy bank centralny państwa członkowskiego, którego walutą jest euro;
- 15) „przyszły KBC Eurosystemu” – krajowy bank centralny państwa członkowskiego objętego derogacją, które spełniło warunki dla przyjęcia euro i w stosunku do którego przyjęto decyzję o uchyleniu derogacji zgodnie z art. 140 ust. 2 Traktatu;
- 16) „organ certyfikacyjny” – niezależny organ certyfikacyjny oceniający stosowane przez producentów systemy zarządzania jakością, ochroną środowiska oraz bezpieczeństwem i higieną pracy, uprawniony do poświadczania spełniania przez producenta wymogów norm serii ISO 9001, ISO 14000 lub OHSAS 18000;
- 17) „dzień roboczy” – dni robocze EBC od poniedziałku do piątku, z wyłączeniem dni wolnych od pracy w EBC podanych na stronie internetowej EBC;
- 18) „inspekcja” – procedurę akredytacji mającą na celu ocenę spełniania przez producenta wymogów akredytacyjnych, mającą formę inspekcji na miejscu albo inspekcji poza miejscem wykonywania działalności, zakończoną sporządzeniem odpowiedniego końcowego sprawozdania inspekcyjnego przedstawiającego wynik tej oceny;
- 19) „inspekcja na miejscu” – wizytę zespołu inspekcyjnego EBC w zakładzie produkcyjnym w celu oceny, czy środki stosowane w zakładzie produkcyjnym spełniają odpowiednie wymogi akredytacyjne;
- 20) „inspekcja poza miejscem wykonywania działalności” – ocenę przez EBC dokumentacji przedłożonej przez producenta w związku z inspekcją, dokonywaną poza zakładem produkcyjnym, w celu sprawdzenia, czy producent spełnia odpowiednie wymogi akredytacyjne;
- 21) „szczególne kontrole bezpieczeństwa przez KBC” – przeprowadzanie przez zamawiający KBC kontroli inwentarza, kontroli niszczenia lub kontroli transportu w akredytowanym zakładzie produkcyjnym w związku z oficjalnym zamówieniem na produkcję udzielonym akredytowanemu producentowi zgodnie z art. 11;
- 22) „kontrola inwentarza” – wizytę zamawiającego KBC w akredytowanym zakładzie produkcyjnym w celu oceny dokładności inwentarza zabezpieczonych elementów banknotów euro znajdujących się w posiadaniu danego producenta;
- 23) „kontrola niszczenia” – wizytę zamawiającego KBC w akredytowanym zakładzie produkcyjnym w celu monitorowania niszczenia zabezpieczonych elementów banknotów euro i w celu dokonywania kontroli inwentarza podczas niszczenia zabezpieczonych elementów banknotów euro zgodnie z art. 11;
- 24) „kontrola transportu” – ocenę zgodności stosowanych przez akredytowanego producenta środków dotyczących transportu banknotów euro albo papieru służącego do produkcji banknotów euro z odpowiednimi wymogami w zakresie bezpieczeństwa transportu;
- 25) „produkcja” – wytwarzanie zabezpieczonych elementów banknotów euro lub elementów banknotów euro zgodnie z oficjalnym zamówieniem od innego akredytowanego producenta, KBC albo EBC, z wyłączeniem wytwarzania na potrzeby testowych albo badań i rozwoju, gdy jego efekty nie są przeznaczone do emisji, oraz z wyłączeniem produkcji na cele wewnętrznych zapasów.

Artykuł 2

Ogólne zasady akredytacji

1. Producent może prowadzić zabezpieczoną działalność związaną z euro lub działalność w zakresie elementów banknotów euro w odniesieniu do zabezpieczonego elementu banknotów euro lub elementu banknotów euro wyłącznie w zakładzie produkcyjnym, dla którego EBC przyznał mu akredytację lub akredytację tymczasową.
2. W sytuacji gdy producent nie prowadził jeszcze produkcji, EBC może przyznać mu akredytację tymczasową dla danej zabezpieczonej działalności związanej z euro lub działalności w zakresie elementów banknotów euro zgodnie z procedurą określoną w art. 4, 5 i 6.
3. Akredytacja tymczasowa może zostać przekształcona w akredytację, jeżeli producent przeszedł z pozytywnym wynikiem odpowiednie inspekcje podczas produkcji zgodnie z procedurą określoną w art. 7.
4. W przypadku gdy akredytowany producent nie prowadził produkcji przez nieprzerwany okres 36 miesięcy, EBC może przekształcić jego akredytację w akredytację tymczasową zgodnie z art. 8.
5. Dla otrzymania od EBC akredytacji tymczasowej lub akredytacji i jej utrzymania, oprócz spełniania wymogów określonych w niniejszej decyzji, producent powinien spełniać:

- a) odpowiednie wymogi materialne, które są wymogami minimalnymi. Producenci mogą przyjąć i wdrożyć bardziej rygorystyczne środki w zakresie bezpieczeństwa, jakości, ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy;
- b) następujące wymogi co do lokalizacji:
- (i) w odniesieniu do podmiotów innych niż zakłady drukarskie – jego zakład produkcyjny powinien znajdować się w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu; albo
- (ii) w odniesieniu do zakładów drukarskich – jego zakład produkcyjny powinien znajdować się w państwie członkowskim Unii Europejskiej.
6. W przypadkach uzasadnionych okolicznościami Zarząd może wyłączyć stosowanie wymogu dotyczącego lokalizacji określonego w ust. 5 lit. b). Wyłączając stosowanie tego wymogu, Zarząd podaje motywy swojej decyzji.

7. Producenci posiadający akredytację lub akredytację tymczasową są w równym stopniu uprawnieni do brania udziału w przetargach.

8. Akredytowany producent może produkować lub dostarczać zabezpieczone elementy banknotów euro wyłącznie w celu wykonania oficjalnego zamówienia złożonego przez jeden z następujących podmiotów:

- a) innego akredytowanego producenta potrzebującego zabezpieczonych elementów banknotów euro dla swojej zabezpieczonej działalności związanej z euro;
- b) KBC;
- c) z zastrzeżeniem decyzji Rady Prezesów, przyszłego KBC Eurosystemu;
- d) EBC.

9. Producent ponosi wszelkie koszty w związku ze stosowaniem niniejszej decyzji oraz związane z tym straty.

Artykuł 3

Podejmowanie decyzji przez Zarząd

1. Zarząd jest właściwy do podejmowania wszelkich decyzji dotyczących akredytacji producenta zgodnie z art. 6, art. 16–18 i art. 20.
2. Zarząd może podjąć decyzję o delegowaniu swojego uprawnienia do przyznania akredytacji tymczasowej zgodnie z art. 6 na swojego członka lub członków.

DZIAŁ II

PROCEDURA AKREDYTACJI

Artykuł 4

Wniosek o wszczęcie procedury akredytacji tymczasowej

1. W celu wszczęcia procedury akredytacji tymczasowej producent nieposiadający akredytacji żadnego rodzaju, który

zamierza wykonywać zabezpieczoną działalność związaną z euro lub działalność w zakresie elementów banknotów euro, składa pisemny wniosek do EBC.

2. Wniosek o wszczęcie procedury:

- a) określa zabezpieczoną działalność związaną z euro i zabezpieczone elementy banknotów euro lub działalność w zakresie elementów banknotów euro i elementy banknotów euro, jak również dokładny adres zakładu produkcyjnego, dla którego wnioskuje się o akredytację tymczasową;
- b) zawiera oświadczenie producenta składającego wniosek, że zachowa w poufności treść wymogów materialnych;
- c) zawiera pisemne zobowiązanie do przestrzegania wszystkich mających zastosowanie przepisów niniejszej decyzji.

3. Jeżeli producent składa wniosek o wykonywanie działalności w zakresie elementów banknotów euro, dostarcza EBC odpisy certyfikatów ISO 9001, ISO 14001 i OHSAS 18001 wydanych przez właściwe organy certyfikacyjne, stwierdzających, że odpowiada odpowiednim standardom w danym zakładzie produkcyjnym dla planowanej działalności w zakresie elementów banknotów euro.

4. EBC ocenia informacje i dokumenty dostarczone przez producenta we wniosku o wszczęcie procedury i w razie potrzeby może żądać dodatkowych informacji lub wyjaśnień.

5. EBC może odrzucić wniosek o wszczęcie procedury, jeżeli pomimo żądania dodatkowych informacji lub wyjaśnień zgodnie z ust. 4 wniosek nie został uzupełniony lub jeżeli producent nie spełnia wymogów określonych w art. 2 ust. 5 lit. b).

Artykuł 5

Wstępna ocena wymogów materialnych

1. Przyjmując wniosek o wszczęcie procedury, EBC przekazuje producentowi egzemplarz odpowiednich wymogów materialnych. EBC przekazuje ponadto dokumentację, w której producent wskazuje, w jaki sposób stosowane przez niego środki będą spełniać odpowiednie wymogi materialne. Producent wypełnia tę dokumentację i zwraca ją w celu umożliwienia EBC dokonania wstępnej oceny, czy producent może spełniać odpowiednie wymogi materialne.

2. Jeżeli producent wnioskujący o akredytację tymczasową dla zabezpieczonej działalności związanej z euro ma zgodnie z prawem krajowym obowiązek korzystania ze specjalistycznych urządzeń niszczących, a nie jest możliwe udostępnienie takich urządzeń w zakładzie produkcyjnym, producent podaje także informacje dotyczące specjalistycznych urządzeń niszczących, z których zamierza korzystać, w tym szczegółowe informacje dotyczące:

- a) odpowiednich przepisów prawa krajowego wraz z wyjaśnieniem powodów, ze względu na które nie jest możliwe umieszczenie urządzeń niszczących w zakładzie produkcyjnym;
- b) specjalistycznego urządzenia niszczącego, z którego producent zamierza korzystać;
- c) zabezpieczonych elementów banknotów euro, które producent zamierza niszczyć w danym specjalistycznym urządzeniu niszczącym;
- d) środków bezpieczeństwa planowanych dla ochrony zabezpieczonych elementów banknotów euro podczas całego przebiegu transportu do i z urządzenia oraz niszczenia w urządzeniu.

3. EBC ocenia informacje i dokumentację dostarczoną przez producenta zgodnie z ust. 1 i 2 i może zażądać dodatkowych informacji lub wyjaśnień. EBC może odrzucić wniosek o akredytację tymczasową, jeżeli pomimo żądania dodatkowych informacji lub wyjaśnień wniosek nie został uzupełniony lub jeżeli wniosek nie spełnia wymagań określonych w niniejszym artykule.

Artykuł 6

Przyznanie akredytacji tymczasowej

1. EBC może przyznać akredytację tymczasową producentowi, który przed rozpoczęciem wykonywania zabezpieczonej działalności związanej z euro lub działalności w zakresie elementów banknotów euro wykaże, że ustanowił procedury i dysponuje infrastrukturą niezbędną dla spełnienia odpowiednich wymogów akredytacyjnych w zakładzie produkcyjnym.
2. Zgodnie z art. 9 EBC przeprowadza inspekcje w celu oceny, czy producent spełnia wszystkie wymogi akredytacyjne.
3. Producent wnioskujący o akredytację tymczasową dla planowanej zabezpieczonej działalności związanej z euro podlega w pierwszej kolejności inspekcji spełniania wymogów bezpieczeństwa. Pozostałe inspekcje mogą być rozpoczęte dopiero po przejściu przez producenta inspekcji bezpieczeństwa z wynikiem pozytywnym.

Artykuł 7

Przekształcenie akredytacji tymczasowej w akredytację

EBC może przekształcić akredytację tymczasową producenta w akredytację, jeżeli producent przeszedł z pozytywnym wynikiem odpowiednie inspekcje podczas produkcji, czym wykazał, że podczas faktycznego wykonywania danej zabezpieczonej działalności związanej z euro lub działalności w zakresie elementów banknotów euro ustanowił wymagane procedury, dysponuje wymaganą infrastrukturą i skutecznie spełnia odpowiednie wymogi akredytacyjne w zakładzie produkcyjnym.

Artykuł 8

Przekształcenie akredytacji w akredytację tymczasową

EBC może przekształcić akredytację producenta w akredytację tymczasową, jeżeli producent nie prowadził produkcji na oficjalne zamówienie EBC albo KBC przez nieprzerwany okres 36 miesięcy.

DZIAŁ III

INSPEKCJE I SZCZEGÓLNE KONTROLE BEZPIECZEŃSTWA PRZEZ KBC

Artykuł 9

Inspekcje

1. EBC ocenia, czy producent spełnia odpowiednie wymogi akredytacyjne, za pomocą inspekcji. Inspekcje mogą być przeprowadzane na miejscu lub poza miejscem wykonywania działalności.
2. Inspekcje poza miejscem wykonywania działalności przeprowadzi się w odniesieniu do jakiegokolwiek dokumentacji dostarczonej przez producenta, która ma znaczenie dla oceny spełniania przez niego wymogów akredytacyjnych.
3. Inspekcje na miejscu oceniają przestrzeganie przez producenta odpowiednich wymogów materialnych w zakładzie produkcyjnym, w szczególności w zakresie wymogów bezpieczeństwa i jakości. EBC może podjąć decyzję o przeprowadzeniu inspekcji na miejscu, gdy uzna to za konieczne, ale co najmniej raz na 36 miesięcy w odniesieniu do materialnych wymogów bezpieczeństwa i jakości dla działalności w zakresie elementów banknotów euro lub zabezpieczonej działalności związanej z euro.
4. Inspekcje na miejscu dotyczące materialnych wymogów bezpieczeństwa i jakości mogą być zapowiedziane z wyprzedzeniem. Inspekcje na miejscu dotyczące bezpieczeństwa i jakości, które zostały zapowiedziane, rozpoczynają się w dniu wspólnie uzgodnionym przez producenta i EBC. Po rozpoczęciu wykonywania przez producenta zabezpieczonej działalności związanej z euro lub działalności w zakresie elementów banknotów euro inspekcje na miejscu dotyczące bezpieczeństwa i jakości można również przeprowadzać bez zapowiedzi.
5. Nie później niż 10 dni roboczych przed rozpoczęciem zapowiedzianej inspekcji na miejscu EBC może zwrócić się do producenta o wypełnienie wstępnej dokumentacji inspekcji na miejscu. Producent zwraca taką dokumentację EBC nie później niż 5 dni roboczych przed rozpoczęciem inspekcji na miejscu.
6. Jeżeli zgodnie z przepisami krajowymi producent ma obowiązek korzystania ze specjalistycznych urządzeń niszczących, zespół inspekcji na miejscu może również udać się do miejsca położenia urządzenia w celu oceny, czy środki proponowane przez producenta są wystarczające dla ochrony wiarygodności danych zabezpieczonych elementów banknotów euro.

Artykuł 10

Pismo z ustaleniami i sprawozdanie inspekcyjne

1. W razie stwierdzenia w toku inspekcji naruszenia mających zastosowanie wymogów akredytacyjnych EBC przesyła producentowi pismo z ustaleniami, wskazując naruszenia, w następujących terminach:

- a) 15 dni roboczych od dnia zakończenia danej inspekcji na miejscu;
- b) 40 dni roboczych od otrzymania przez EBC jakiegokolwiek dokumentacji dotyczącej inspekcji poza miejscem wykonywania działalności, w szczególności w związku ze zobowiązaniami ciągłymi określonymi w art. 12;
- c) 15 dni roboczych od otrzymania sprawozdania KBC dla EBC w przypadku, gdy przeprowadzono szczególne kontrole bezpieczeństwa przez KBC zgodnie z art. 11.

2. W terminie 15 dni roboczych od otrzymania pisma z ustaleniami producent może zwrócić się do EBC na piśmie, przekazując swoje uwagi oraz szczegóły wszelkich środków lub ulepszeń, które zamierza podjąć w związku z treścią pisma z ustaleniami.

3. EBC przygotowuje projekt sprawozdania inspekcyjnego w terminie 25 dni roboczych od: a) zakończenia inspekcji, w trakcie której nie stwierdzono naruszeń; b) otrzymania przez EBC pisemnych uwag producenta do pisma z ustaleniami; albo c) upływu terminu do wniesienia takich uwag, jeżeli uwag nie wniesiono. Projekt sprawozdania inspekcyjnego zawiera ustalenia z inspekcji i odpowiednie uwagi otrzymane od producenta. Projekt sprawozdania inspekcyjnego zawiera ponadto wnioski co do przestrzegania przez producenta wymogów akredytacyjnych.

4. W terminie 15 dni roboczych od otrzymania projektu sprawozdania inspekcyjnego producent może przekazać EBC na piśmie swoje uwagi oraz szczegóły wszelkich środków lub ulepszeń, które zamierza podjąć w związku z treścią projektu sprawozdania inspekcyjnego. Po otrzymaniu uwag producenta albo po upływie terminu do ich wniesienia EBC w ciągu 30 dni roboczych sporządza ostateczną wersję sprawozdania inspekcyjnego i przedstawia ją producentowi.

5. W celu sprawdzenia, czy po wprowadzeniu takich środków lub ulepszeń producent spełnia odpowiednie wymogi akredytacyjne, mogą zostać przeprowadzone dodatkowe inspekcje na miejscu. Dodatkowe inspekcje na miejscu mogą doprowadzić do opóźnienia w sporządzeniu ostatecznej wersji sprawozdania inspekcyjnego.

6. W razie poważnych naruszeń wymogów akredytacyjnych, które wymagają pilnej decyzji EBC i mogą być uznane za uzasadniające decyzję o zawieszeniu zgodnie z art. 17 albo decyzję o cofnięciu zgodnie z art. 18, EBC może podjąć decyzję

o skróceniu procedury opisanej w ust. 1, 2 i 3, przy czym w takim przypadku producent może wnieść uwagi dotyczące danego naruszenia w terminie 5 dni roboczych. EBC uzasadnia uznanie danego przypadku za pilny.

7. EBC może podjąć decyzję o przedłużeniu terminów, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 11

Szczególne kontrole bezpieczeństwa przez KBC

1. Każdy KBC, który udzielił oficjalnego zamówienia na produkcję banknotów euro, może w związku z takim zamówieniem przeprowadzać kontrole inwentarza i kontrole niszczenia zabezpieczonych elementów banknotów euro w zakładzie produkcyjnym, w którym produkowane są banknoty euro, lub w każdym innym zakładzie produkcyjnym, w którym produkowane, przetwarzane, składowane lub niszczone są składniki tych banknotów euro.

2. KBC, o którym mowa w ust. 1, może również przeprowadzać kontrole transportu banknotów euro oraz papieru służącego do produkcji banknotów euro.

3. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez producenta zasad transportu EBC określonych w wymogach materialnych lub w razie ujawnienia niezgodności podczas kontroli inwentarza lub kontroli niszczenia, KBC przesyła EBC pisemne sprawozdanie w terminie trzech dni roboczych od zakończenia kontroli.

4. EBC może wyznaczyć specjalny zespół do inspekcji bezpieczeństwa na miejscu dla przeprowadzenia inspekcji na miejscu w zakładzie produkcyjnym w celu zweryfikowania naruszeń lub niezgodności stwierdzonych przez KBC. Ustalenia poczynione przez EBC na podstawie wyników inspekcji specjalnego zespołu do inspekcji bezpieczeństwa podlegają sprawozdaniu zgodnie z art. 10.

DZIAŁ IV

ZOBOWIĄZANIA CIĄGŁE

Artykuł 12

Zobowiązania ciągłe akredytowanych producentów

1. W terminie trzech miesięcy od każdego przedłużenia lub zmiany odpowiedniego certyfikatu, o którym mowa w art. 4 ust. 3, akredytowany producent dostarcza EBC jego odpis dla danego zakładu produkcyjnego.

2. Akredytowany producent natychmiast zawiadamia EBC o cofnięciu któregośkolwiek z wymaganych certyfikatów.

3. Akredytowany producent natychmiast zawiadamia EBC na piśmie o następujących okolicznościach:

- a) wszczęciu jakiegokolwiek postępowania w celu likwidacji albo restrukturyzacji producenta, albo jakiegokolwiek podobnego postępowania;
- b) powołaniu likwidatora, syndyka, zarządcy albo podobnego organu dla producenta;
- c) zamiarze zawarcia umowy z podwykonawcą lub włączenia osób trzecich w działalność w zakresie elementów banknotów euro lub zabezpieczoną działalność związaną z euro, dla której producent posiada akredytację;
- d) każdej zmianie w środkach stosowanych w zakładzie produkcyjnym, do której dochodzi po przyznaniu akredytacji i która wpływa, albo może wpłynąć, na przestrzeganie odpowiednich wymogów akredytacyjnych, w tym także zmianach w zakresie szczegółów wymienionych w art. 5 ust. 2 lit. a)–d);
- e) każdej planowanej zmianie w zakresie kontroli nad akredytowanym producentem lub jego struktury własnościowej;
- f) upływie nieprzerwanego okresu 34 miesięcy od ostatniego prowadzenia produkcji przez producenta.

4. Akredytowany producent nie jest uprawniony do przekazywania swoich akredytacji lub ich przenoszenia na osoby trzecie, w tym swoje spółki zależne lub spółki powiązane z producentem.

5. Akredytowany producent nie jest uprawniony do przeniesienia jakiegokolwiek części swojej zabezpieczonej działalności związanej z euro lub działalności w zakresie elementów banknotów euro, jak również zabezpieczonych elementów banknotów euro lub elementów banknotów euro do innego zakładu będącego własnością, wynajmowanego albo będącego w inny sposób pod kontrolą producenta, chyba że dla tego zakładu otrzymał odpowiednią akredytację zgodnie z art. 2, a EBC wyraził wcześniej na piśmie zgodę na przeniesienie.

6. Akredytowany producent nie jest uprawniony do powierzenia wykonywania lub przekazywania jakiegokolwiek części swojej zabezpieczonej działalności związanej z euro lub działalności w zakresie elementów banknotów euro, jak również zabezpieczonych elementów banknotów euro lub elementów banknotów euro osobom trzecim, w tym swoim spółkom zależnym lub spółkom powiązanym z producentem, chyba że dana osoba trzecia otrzymała odpowiednią akredytację zgodnie z art. 2, a EBC wyraził wcześniej na piśmie zgodę na powierzenie albo przekazanie.

7. Wcześniejsza pisemna zgoda EBC jest wymagana dla powierzenia przez akredytowanego producenta wykonywania jakiegokolwiek części swojej zabezpieczonej działalności związanej z euro lub działalności w zakresie elementów banknotów euro innemu zakładowi produkcyjnemu.

8. Producent posiadający akredytację tymczasową natychmiastowo informuje EBC o otrzymaniu oficjalnego zamówienia na produkcję od innego akredytowanego producenta, KBC lub

EBC, tak aby umożliwić niezwłoczne przeprowadzenie odpowiednich inspekcji. Zawiadomienie obejmuje informację o oficjalnym zamówieniu na produkcję oraz planowanych datach rozpoczęcia i zakończenia produkcji.

9. Producent posiadający akredytację tymczasową udziela EBC informacji dotyczących ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy zgodnie z wymaganiami określonymi w odpowiednich wymogach materialnych.

10. Akredytowany producent będący zakładem drukarskim zapewnia przeprowadzenie analizy substancji chemicznych w ukończonych banknotach euro i składa EBC sprawozdanie zgodnie z odpowiednimi wymogami ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

11. Akredytowany producent jest obowiązany do zachowania poufności wymogów materialnych.

Artykuł 13

Zobowiązania ciągłe EBC

EBC informuje akredytowanych producentów o aktualizacjach wymogów materialnych dotyczących zabezpieczonej działalności związanej z euro lub działalności w zakresie elementów banknotów euro, dla której dany producent otrzymał akredytację lub akredytację tymczasową.

DZIAŁ V

SKUTKI NARUSZENIA

Artykuł 14

Naruszenia

1. Za naruszenie uznaje się następujące działania lub zaniechania producenta:

- a) nieprzestrzeganie odpowiednich wymogów akredytacyjnych;
- b) niewprowadzenie ulepszeń uzgodnionych z EBC;
- c) odmowa natychmiastowego udostępnienia zakładu produkcyjnego zespołowi inspekcji na miejscu lub osobom wyznaczonym przez KBC do przeprowadzenia kontroli inwentarza, kontroli niszczenia lub kontroli transportu;
- d) złożenie EBC lub, w odpowiednich przypadkach, KBC nieprawdziwego lub wprowadzającego w błąd oświadczenia lub podrobionego dokumentu w ramach jakiegokolwiek procedury określonej w niniejszej decyzji;
- e) naruszenie obowiązku zachowania poufności wymogów materialnych.

2. Producent dopuszczający się naruszenia jest zawiadamiany o każdym naruszeniu odpowiednich wymogów akredytacyjnych zgodnie z art. 10 ust. 4 albo w inny sposób. Naruszenie powinno być usunięte w uzgodnionym terminie. Termin na usunięcie powinien odpowiadać wadze naruszenia.

3. Poważnym naruszeniem jest naruszenie, które ma lub miało bezpośredni poważny negatywny wpływ na bezpieczeństwo zabezpieczonej działalności związanej z euro lub bezpośredni poważny negatywny wpływ na działalność w zakresie elementów banknotów euro w zakresie jakości, ochrony środowiska lub bezpieczeństwa i higieny pracy.

4. EBC może wydać rekomendacje dla producenta, będące sugestią ulepszenia środka odpowiadającego wymogom akredytacyjnym.

Artykuł 15

Decyzje EBC w sprawie naruszeń

1. EBC podejmuje decyzje, o których mowa w art. 16–18 i art. 20, w formie pisemnej. Decyzje te obejmują:

- a) wskazanie naruszenia oraz uwagi producenta, o ile zostały złożone;
- b) wskazanie zakładu produkcyjnego, zabezpieczonego elementu banknotów euro lub elementu banknotów euro, jak również zabezpieczonej działalności związanej z euro lub działalności w zakresie elementów banknotów euro, której dotyczy decyzja;
- c) wskazanie dnia, z którym decyzja stanie się skuteczna;
- d) wskazanie terminu na usunięcie naruszenia, jeżeli ma to zastosowanie;
- e) uzasadnienie decyzji.

2. W przypadku podjęcia przez EBC decyzji, o której mowa w art. 16–18 i art. 20, powinna ona być proporcjonalna do wagi naruszenia oraz do dotychczasowej postawy producenta w zakresie występowania oraz usuwania innych naruszeń.

3. EBC może poinformować KBC i wszystkich akredytowanych producentów o decyzji podjętej zgodnie z niniejszym artykułem, jej zakresie i czasie obowiązywania, zapowiadając w takim przypadku, że KBC będą zawiadamiane o późniejszych zmianach w statusie producenta.

Artykuł 16

Decyzja ostrzegawcza

1. EBC może wydać decyzję ostrzegawczą adresowaną do akredytowanego producenta w następujących przypadkach:

- a) poważnego naruszenia w zakresie bezpieczeństwa dotyczącego zabezpieczonej działalności związanej z euro albo poważnego naruszenia w zakresie jakości, ochrony środowiska lub bezpieczeństwa i higieny pracy dotyczącego działalności w zakresie elementów banknotów euro;

b) powtarzających się naruszeń;

c) braku skutecznego usunięcia naruszenia w odpowiednim czasie.

2. EBC bierze pod uwagę wszelkie wyjaśnienia udzielone przez producenta.

3. Decyzja ostrzegawcza może również przewidywać, że w razie nieusunięcia naruszenia w określonym terminie zastosowane zostaną art. 17 albo art. 18.

4. Jeżeli EBC uzna, że w świetle wagi stwierdzonego naruszenia decyzja ostrzegawcza nie byłaby wystarczająca, może podjąć decyzję, o której mowa w art. 17 albo 18.

Artykuł 17

Zawieszenie dotyczące nowych zamówień

1. EBC może podjąć wobec akredytowanego producenta decyzję o zawieszeniu, wskutek której producent zachowuje możliwość dokończenia bieżącego zamówienia na produkcję, ale nie może przyjmować nowych zamówień, dopóki decyzja o zawieszeniu nie zostanie uchylona. Decyzja o zawieszeniu może być wydana w następujących przypadkach:

- a) poważnego naruszenia o bezpośrednim i poważnym negatywnym wpływie na bezpieczeństwo zabezpieczonej działalności związanej z euro, ale w przypadku, gdy producent jest w stanie wykazać, że nie doszło do utraty ani kradzieży zabezpieczonych elementów banknotów euro, ani nieuprawnionego ujawnienia informacji, które mogłyby zagrozić wiarygodności zabezpieczonych elementów banknotów euro;

b) nieusunięcia przez producenta naruszenia wskazanego w decyzji ostrzegawczej.

2. EBC bierze pod uwagę wszelkie wyjaśnienia udzielone przez producenta.

3. Decyzja o zawieszeniu może również przewidywać, że w razie nieusunięcia naruszenia w określonym terminie zastosowany zostanie art. 18.

4. Jeżeli EBC uzna, że w świetle wagi stwierdzonego naruszenia decyzja o zawieszeniu nie byłaby wystarczająca, może podjąć decyzję o cofnięciu akredytacji, o której mowa w art. 18.

5. Decyzja o zawieszeniu może zostać uchylona jedynie w razie usunięcia wszystkich naruszeń, potwierdzonego przez inspekcję.

Artykuł 18

Cofnięcie akredytacji

1. EBC może podjąć decyzję o cofnięciu akredytacji w następujących przypadkach:

- a) braku odpowiednich kroków producenta w reakcji na decyzję o zawieszeniu;
- b) nieprzestrzegania przez producenta art. 19;
- c) naruszenia wymogu natychmiastowego zawiadomienia EBC o okolicznościach, o których mowa w art. 12 ust. 3 lit. c)–f);
- d) wniosku akredytowanego producenta o przeniesienie całości albo części jego zabezpieczonej działalności związanej z euro lub działalności w zakresie elementów banknotów euro do nowego zakładu produkcyjnego. Zakres cofnięcia akredytacji w takim przypadku obejmuje wcześniejszy zakład produkcyjny, z którego dana działalność zostaje przeniesiona;
- e) wniosku akredytowanego producenta o umorzenie jego akredytacji tymczasowej albo akredytacji.

2. EBC może podjąć decyzję o cofnięciu akredytacji, jeżeli uzna, że cofnięcie akredytacji jest proporcjonalne do:

- a) wagi naruszenia albo naruszeń;
- b) rzeczywistych albo możliwych rozmiarów utraty, kradzieży lub szkody majątkowej lub utraty reputacji wynikających z nieuprawnionego ujawnienia informacji dotyczących zabezpieczonych elementów banknotów euro;
- c) adekwatności reakcji producenta, zdolności i umiejętności ograniczenia skutków naruszenia.

3. EBC bierze pod uwagę wszelkie wyjaśnienia udzielone przez producenta.

4. Jeżeli posiadanie zabezpieczonych elementów banknotów euro przez producenta po cofnięciu akredytacji zagrażałoby wiarygodności banknotów euro jako środka płatniczego, EBC może zobowiązać producenta do podjęcia kroków takich jak dostarczenie określonych zabezpieczonych elementów banknotów euro do EBC albo KBC albo ich zniszczenie, w celu zapewnienia, aby po uzyskaniu skuteczności przez cofnięcie akredytacji producent nie posiadał już takich zabezpieczonych elementów banknotów euro.

5. Decyzja o cofnięciu akredytacji określa termin, po upływie którego producent może ponownie ubiegać się o akredytację tymczasową. Termin ten określa się na podstawie okoliczności prowadzących do cofnięcia akredytacji, przy czym wynosi on co najmniej jeden rok od wydania decyzji o cofnięciu akredytacji.

Artykuł 19

Natychmiastowe zaprzestanie zabezpieczonej działalności związanej z euro

1. W wyjątkowych okolicznościach, w razie stwierdzenia poważnego naruszenia, które – o ile nie zostaną podjęte natychmiastowe działania zaradcze – mogłoby skutkować utratą lub kradzieżą zabezpieczonych elementów banknotów euro lub nieuprawnionym ujawnieniem informacji mogących zagrozić wiarygodności banknotów euro jako środka płatniczego, zespół inspekcji na miejscu może zobowiązać producenta dopuszczającego się naruszenia do zaprzestania danej zabezpieczonej działalności związanej z euro ze skutkiem natychmiastowym, dopóki naruszenie nie zostanie usunięte. W takim przypadku producent nie może wznowić tej działalności bez uprzedniej pisemnej zgody EBC.

2. Producent informuje EBC o jakichkolwiek innych producentach, którzy będąc klientami albo dostawcami, mogliby pośrednio ponieść skutki zaprzestania zabezpieczonej działalności związanej z euro lub działalności w zakresie elementów banknotów euro. Zespół inspekcji na miejscu może również zobowiązać akredytowanego producenta do podjęcia kroków, o których mowa w art. 18 ust. 4, w celu zapewnienia, aby nie posiadał on określonych zabezpieczonych elementów banknotów euro w okresie, dla którego doszło do zaprzestania zabezpieczonej działalności związanej z euro.

3. W razie zaprzestania zabezpieczonej działalności związanej z euro akredytowanego producenta zgodnie z ust. 1, EBC zawiadamia zagrożonych skutkami producentów będących osobami trzecimi, o których mowa w ust. 2, uprzedzając w takim przypadku że zagrożeni skutkami producenci będący osobami trzecimi zostaną zawiadomieni, jeżeli dojdzie do zmiany w statusie producenta.

4. W najkrótszym możliwym czasie po wydaniu przez zespół EBC inspekcji na miejscu nakazu zaprzestania zabezpieczonej działalności związanej z euro, z zastrzeżeniem innych decyzji podjętych zgodnie z art. 16–18, EBC niezwłocznie uchyła nakaz zaprzestania działalności, jeżeli kolejna inspekcja ujawni, że dane naruszenie zostało usunięte.

Artykuł 20

Sankcje pieniężne w razie niezgodności w zakresie ilości banknotów euro lub papieru służącego do produkcji banknotów

1. Producent prowadzący produkcję papieru służącego do produkcji banknotów euro lub banknotów euro zgłasza EBC, zgodnie z materialnymi wymogami bezpieczeństwa, wszelkie niezgodności w zakresie ilości papieru służącego do produkcji banknotów euro lub ilości częściowo lub całkowicie wydrukowanych banknotów euro, stwierdzone przy jakiegokolwiek zabezpieczonej działalności związanej z euro w jego akredytowanym zakładzie produkcyjnym.

2. EBC obciąża sankcją pieniężną w wysokości nie mniejszej niż 50 000 EUR producenta, który mimo stwierdzenia niezgodności w zakresie ilości papieru służącego do produkcji banknotów euro lub ilości częściowo lub całkowicie wydrukowanych banknotów euro przy zabezpieczonej działalności związanej z euro w jego akredytowanym zakładzie produkcyjnym, nie zgłosił jej zgodnie z materialnymi wymogami bezpieczeństwa, a EBC powziął wiadomość o niezgodności w inny sposób. Jeżeli wartość nominalna odpowiadająca niezgodności przekracza 50 000 EUR, EBC obciąża producenta sankcją pieniężną w wysokości równej tej wartości nominalnej, do maksymalnej wysokości 500 000 EUR.

3. Jeżeli producent zgłosił EBC niezgodność w zakresie ilości papieru służącego do produkcji banknotów euro lub ilości częściowo lub całkowicie wydrukowanych banknotów euro, stwierdzoną przy zabezpieczonej działalności związanej z euro w akredytowanym zakładzie produkcyjnym, ale następnie nie stwierdził i nie zgłosił EBC przyczyny niezgodności w terminach określonych przez materialne wymogi bezpieczeństwa, EBC rozważa zastosowanie sankcji pieniężnej w wysokości co najmniej 50 000 EUR. Jeżeli wartość nominalna odpowiadająca niezgodności przekracza 50 000 EUR, EBC obciąża producenta sankcją pieniężną w wysokości równej tej wartości nominalnej, do maksymalnej wysokości 500 000 EUR.

4. Jeżeli producent nie stwierdził przy zabezpieczonej działalności związanej z euro w akredytowanym zakładzie produkcyjnym niezgodności w zakresie ilości papieru służącego do produkcji banknotów euro lub ilości częściowo lub całkowicie wydrukowanych banknotów euro, ale niezgodność została stwierdzona i dotarła do wiadomości EBC w inny sposób, EBC obciąża producenta sankcją pieniężną w wysokości co najmniej 50 000 EUR. Jeżeli wartość nominalna odpowiadająca niezgodności przekracza 50 000 EUR, EBC obciąża producenta sankcją pieniężną w wysokości równej tej wartości nominalnej, do maksymalnej wysokości 500 000 EUR.

5. W każdym przypadku przy podejmowaniu decyzji w sprawie wysokości sankcji pieniężnej bierze się pod uwagę wagę niezgodności, która uzasadnia sankcję pieniężną powyżej albo poniżej kwoty 50 000 EUR. Wagę niezgodności ocenia się na podstawie wartości nominalnej odpowiadającej danej niezgodności. Sankcje pieniężne nie mogą w żadnym wypadku przekraczać 500 000 EUR.

6. Decyzje w sprawach sankcji pieniężnych podejmuje się zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 2532/98 oraz w rozporządzeniu (WE) nr 2157/1999 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 23 września 1999 r. w sprawie uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (EBC/1999/4) ⁽¹⁾. Równoległe z sankcjami pieniężnymi, EBC może wydać decyzję ostrzegawczą albo cofnąć lub zawiesić akredytację tymczasową albo akredytację.

Artykuł 21

Procedura odwoławcza

1. EBC ocenia wszelkie wnioski i informacje dostarczone przez producenta w związku z niniejszą decyzją i powiadamia producenta na piśmie o swojej decyzji o uwzględnieniu albo odrzuceniu wniosku lub uznaniu albo braku uznania informacji w ciągu 50 dni roboczych od otrzymania:

- a) wniosku o wszczęcie procedury; albo
- b) jakichkolwiek dodatkowych informacji lub wyjaśnień, których zażądał EBC.

2. W razie podjęcia przez EBC decyzji:

- a) o odrzuceniu wniosku o wszczęcie procedury akredytacji;
- b) o odmowie: (i) przyznania akredytacji tymczasowej; (ii) przekształcenia akredytacji tymczasowej w akredytację; albo (iii) przekształcenia akredytacji w akredytację tymczasową;
- c) o przekształceniu dotychczasowej akredytacji w akredytację tymczasową albo akredytację;
- d) zgodnie z art. 16–19,

producent może, w terminie 30 dni roboczych od zawiadomienia o takiej decyzji, złożyć do Rady Prezesów pisemny wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy. Producent uzasadnia swój wniosek oraz załącza wszelkie informacje na jego poparcie.

3. Procedura odwoławcza nie wstrzymuje wykonania decyzji. Jeżeli producent wyraźnie o to wnosi we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy i taką prośbę uzasadni, Rada Prezesów może zawiesić wykonanie decyzji będącej przedmiotem procedury odwoławczej.

4. Rada Prezesów rozpatruje ponownie sprawę, biorąc pod uwagę wniosek producenta o ponowne rozpoznanie sprawy. W razie uznania, że decyzja narusza niniejszą decyzję, Rada Prezesów wydaje postanowienie o ponownym rozpoznaniu sprawy albo decyzję ostateczną. W przeciwnym przypadku wniosek producenta o ponowne rozpoznanie sprawy podlega oddaleniu. Producent powinien zostać zawiadomiony o wyniku ponownego rozpoznania sprawy na piśmie w terminie 60 dni roboczych od otrzymania wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy. Decyzję Rady Prezesów uzasadnia się.

5. W sporach pomiędzy EBC a producentem dotyczących spraw z zakresu niniejszej decyzji jurysdykcja wyłączna przysługuje Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Jeżeli w sprawie przysługuje procedura odwoławcza zgodnie z ust. 2, producent może wnieść środek zaskarżenia do Trybunału Sprawiedliwości dopiero po rozstrzygnięciu przez EBC wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy. Terminy określone w Traktacie bieżą od momentu otrzymania decyzji wydanej w wyniku ponownego rozpoznania sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 264 z 12.10.1999, s. 21.

6. W drodze wyjątku od przepisów ust. 1–4, procedurę odwoławczą od decyzji w sprawie sankcji pieniężnych, o których mowa w art. 20, przeprowadza się zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (WE) nr 2532/98 i rozporządzeniu (WE) nr 2157/1999 (EBC/1999/4).

Artykuł 22

Rejestr akredytacji prowadzony przez EBC

1. EBC prowadzi rejestr akredytacji, w którym:
 - a) rejestruje się producentów, którym przyznano akredytację tymczasową lub akredytację;
 - b) wskazuje się dla każdego zakładu produkcyjnego zabezpieczoną działalność związaną z euro lub działalność w zakresie elementów banknotów euro, zabezpieczone elementy banknotów euro oraz elementy banknotów euro, w odniesieniu do których przyznano akredytację tymczasową albo akredytację.
2. EBC udostępnia dane z rejestru akredytacji wszystkim KBC, przyszłym KBC Eurosystemu i akredytowanym producentom. EBC regularnie aktualizuje rejestr akredytacji zgodnie z informacjami otrzymywanymi od akredytowanych producentów i KBC na podstawie niniejszej decyzji. Dla przeprowadzania regularnych aktualizacji rejestru akredytacji EBC może zbierać od akredytowanych producentów, KBC i przyszłych KBC Eurosystemu dalej idące informacje, które EBC uzna za konieczne dla zachowania dokładności i poprawności danych w rejestrze akredytacji.
3. W razie podjęcia przez EBC decyzji o zawieszeniu zgodnie z art. 17 wpisowi do rejestru podlega zakres i czas obowiązywania zastosowanego środka, jak również wszelkie zmiany statusu producenta dotyczące jego nazwy, zakładu produkcyjnego, którego dotyczy decyzja, zabezpieczonych elementów banknotów euro, elementów banknotów euro, zabezpieczonej działalności związanej z euro oraz działalności w zakresie elementów banknotów euro, zgodnie z warunkami określonymi w decyzji o zawieszeniu.
4. W razie podjęcia przez EBC decyzji o cofnięciu akredytacji zgodnie z art. 18, z rejestru akredytacji wykreśla się nazwę producenta i dane dotyczące zakładu produkcyjnego oraz zabezpieczonych elementów banknotów euro i zabezpieczonej działalności związanej z euro lub elementów banknotów euro i działalności w zakresie elementów banknotów euro, zgodnie z warunkami określonymi w decyzji o cofnięciu akredytacji.

DZIAŁ VI

ZMIANY W PRZEPISACH OBOWIĄZUJĄCYCH, PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 23

Zmiana przepisów

W decyzji EBC/2008/3 art. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) »zabezpieczone elementy banknotów euro« – elementy wymienione w regulach bezpieczeństwa, w tym banknoty

euro: a) znajdujące się w obiegu, b) przygotowywane do zastąpienia banknotów euro w obiegu lub c) wycofane z obiegu, łącznie z ich składnikami i związanymi z nimi informacjami, wymagające zabezpieczenia ze względu na to, że ich utrata, kradzież lub nieuprawnione ujawnienie mogłyby zagrozić wiarygodności banknotów euro jako środka płatniczego;”.

Artykuł 24

Uchylenie

Decyzje EBC/2008/3, EBC/2010/22 i EBC/2011/8 uchyla się z dniem określonym w art. 26 ust. 3. Odwołania do decyzji EBC/2008/3, EBC/2010/22 i EBC/2011/8 rozumie się jako odwołania do niniejszej decyzji.

Artykuł 25

Przepisy przejściowe

1. Producenci posiadający dotychczasowe akredytacje są uprawnieni do wykonywania zabezpieczonej działalności związanej z euro lub działalności w zakresie elementów banknotów euro do dnia określonego w art. 26 ust. 3.
2. Dwa miesiące przed dniem określonym w art. 26 ust. 3 producenci posiadający dotychczasowe akredytacje zawiadamiają EBC, czy wykonywali zabezpieczoną działalność związaną z euro lub działalność w zakresie elementów banknotów euro w ciągu poprzedzających 36 miesięcy.
3. Dotychczasowe akredytacje przyznane na podstawie uchylonych decyzji EBC dotyczących akredytacji podlegają przekształceniu zgodnie z ust. 4 i 5 albo wygasają po dniu określonym w art. 26 ust. 3, niezależnie od ich pozostałego okresu ważności albo przyznania na czas nieokreślony.
4. Ważne akredytacje bezpieczeństwa, jakości, w zakresie ochrony środowiska oraz w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy przysługujące producentowi, który w ciągu 36 miesięcy przed dniem określonym w art. 26 ust. 3 prowadził produkcję zabezpieczonych elementów banknotów euro lub surowców do produkcji banknotów euro zgodnie z uchylonymi decyzjami EBC dotyczącymi akredytacji, podlegają przekształceniu w akredytację zgodnie z art. 7 niniejszej decyzji, z zachowaniem wymogów akredytacyjnych określonych w tym przepisie.
5. Ważne akredytacje bezpieczeństwa, jakości, w zakresie ochrony środowiska oraz w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy przysługujące producentowi, który w ciągu 36 miesięcy przed dniem określonym w art. 26 ust. 3 nie prowadził produkcji zabezpieczonych elementów banknotów euro lub surowców do produkcji banknotów euro zgodnie z uchylonymi decyzjami EBC dotyczącymi akredytacji, podlegają przekształceniu w akredytację tymczasową zgodnie z art. 8 niniejszej decyzji, z zachowaniem wymogów akredytacyjnych określonych w tym przepisie.

6. Wszystkie rozpoczęte lub toczące się procedury na podstawie uchylonych decyzji EBC dotyczących akredytacji, dotyczące dotychczasowych akredytacji, w szczególności:

- a) wstępne i następcze inspekcje bezpieczeństwa, w tym audyty jakości i wstępne audyty jakości;
- b) przyznawanie akredytacji;
- c) wydawanie decyzji ostrzegawczych, w sprawie zawieszenia oraz cofnięcia akredytacji; oraz
- d) ponowne rozpoznanie spraw, o których mowa w lit. a)–c),

zostaną dokończone zgodnie z przepisami uchylonych decyzji EBC dotyczących akredytacji dla okresu przed dniem określonym w art. 26 ust. 3.

7. Rozpoczynając od produkcji banknotów euro w 2016 r., KBC nie uznają ważności wydrukowanych banknotów euro zawierających substancje chemiczne w ilościach przekraczających dopuszczalne limity określone w wymogach z zakresu ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

Artykuł 26

Przepisy końcowe

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Przepisy art. 23 i 25 stosuje się od następnego dnia po opublikowaniu niniejszej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3. Pozostałe przepisy niniejszej decyzji stosuje się po upływie 12 miesięcy od dnia jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 27

Adresaci

Niniejsza decyzja jest adresowana do producentów zabezpieczonych elementów banknotów euro i elementów banknotów euro oraz do KBC, gdy dokonują one kontroli inwentarza, kontroli niszczenia lub kontroli transportu.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 20 grudnia 2013 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL